ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1169

3 динара

24. V 1974. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXV

КОМПЛЕТАН СТРИП ДЕЛТА 99

КАПЕТАН НИКО ОСЛОБАЂА ДИЖОН

СТРАНЕ 4-5

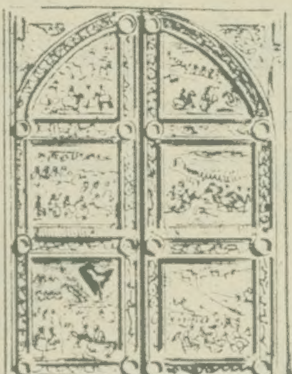
Ripley

Веровали или не!

ШЕРИФ ХЕНРИ ПЛАМЕР

ИЗ БЕНЕКА (САД) КОГА СУ УХВАТИЛИ ДА НОЋУ ПЉАЧКА ПУТНИКЕ КАО ПРАВИ ДРУМСКИ РАЗБОЈНИК, ЗАВРШИО ЈЕ НА ВЕШАЛИМА КОЈА ЈЕ ЛИЧНО ПОДИГАО ЗА КАЖЊАВАЊЕ КОЊОКРАДИЦА.

У БРОНЗАНИМ ВРАТИМА

КАСТЕЛ НУОВА, У НАПУЉУ, ЈОШ СТОЈИ УГЛАВЉЕНО ТОПОВСКО ЂУЛЕ ИСПАЉЕНО ПРЕ 478 ГОДИНЕ ЗА ВРЕМЕ ЈЕДНЕ ОПСАДЕ ГРАДА.

ГВОЗДЕНИ ТРОЗУБАЦ

КРАЉЕВСКИ АМБЛЕМ КОЈИ СУ У 18. ВЕКУ НОСИЛИ ВЛАДАРИ ЊАСЕ (АФРИКА) САХРАЊЕН ЈЕ ЗАЈЕДНО СА ОНИМ КО ГА ЈЕ НОСИО.

ЖИВИ БУДА ИЗ КАНЗЕА

ЛАМА КОЈИ УПРАВЉА СА 7 ЛАМСКИХ МАНАСТИРА НА ХИМАЛАЈИМА ПРОВОДИ ЧИТАВ ЖИВОТ ПОД ОТВОРЕНИМ ШАТОРОМ НА ЈЕДНОМ СТОЛУ НА КОЈЕМ НОЋУ СПАВА А ДАЊУ СЕДИ С ПРЕКРШТЕНИМ НОГАМА.

НАЈСТАРИЈИ ЧАМАЦ ЗА ПЛОВИДБУ МОРЕМ

ЧАМАЦ ДУГАЧАК 15 МЕТАРА ПРЕДВИЂЕН ЗА 20 ВЕСЛАЧА КОЈИ ЈЕ НАЂЕН У БЛИЗИ АЛСЕНА, У ДАНСКОЈ, БИО ЈЕ САГРАЂЕН 500. ГОДИНЕ ПРЕ НАШЕ ЕРЕ.

ГРАДСКИ МУЗЕЈ

У ДИЛКЕНУ (НЕМАЧКА) СМЕШТЕН ЈЕ У ЈЕДНОЈ СТАРОЈ ВЕТРЕЊАЧИ.

116912

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● Истанбул није турска, већ грчка реч. Постала је од речи „еис тенполин“ што значи „у граду“, јер је за Грке Цариград просто био „град“.

● једна банана има хранљиву вредност колико и пет шљива.

● по боји, величини и провидности разликује се око 150 врста ћилибара.

● Непал, држава која лежи дуж падина Хималаја, између Индије и Тибета, има унутар својих граница осам највиших врхова света, међу којима су: Еверест, Каченђунга, Макалу, Даулагири и Анапурна. Сви ови планински врхови прелазе висину од 8.000 метара.

● солфеђо је италијанска реч и означава певачка вежбања којима је циљ развијање слуха и осећање за ритам.

● галебови су изврсни летачи који могу да достигну брзину од 55 до 80 километара на час а да за 24 часа прелете и до 1000 километара.

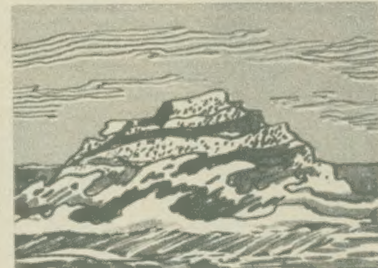

● за време радова на речном кориту реке Везер код Бремена пронађен је добро очуван брод из 14. века. Брод је имао носивост од 130 тона, био је дугачак 23,5 метра а широк 7,5. Претпоставља се да је тек саграђени брод захватило невреме и да су

га велики таласи одвукли на дно где га је временом затрпао песак. Приликом вађења из реке брод је растављен на 200 делова који се сада поново састављају у Музеју немачког морепловства у Бремерхавену. Ово је једини примерак, за који се зна, брода из 14. века.

● између Ирске и Исланда налази се острвце Рокол. То је једини део земље који се издиже из воде на широком платоу које је некад представљао континент између Европе и Северне Америке. Једна британска екипа стручњака извршила је сонди-

рање овог „континента“, који данас прекрива слој воде од 1500 метара, у нади да ће ту пронаћи петролеј и метан. У току ових истраживања потврђена је претпоставка да су Европа и Америка некад биле једно копно.

WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

КАПЕТАН НИКО ОСЛОБАЂА ДИЖОН

— АКО ИДЕ НИКО, ИДЕМ И ЈА — ГОВОРИЛИ СУ ЧЛАНОВИ ФРАНЦУСКОГ ПОКРЕТА ОТПОРА ЈЕР СУ ЗНАЛИ ДА ЋЕ ИХ ОВАЈ ПРОФЕСИОНАЛНИ ВОЈНИК ХРАБРО ВОДИТИ У АКЦИЈУ АЛИ И — ВРАТИТИ ИЗ ЊЕ.

Пред њим је било минско поље. С детектором у руци одмицао је стопу по стопу. Одједном, апарат је јаче зазујао. Ту је! Радомир је чучнуо и почео длановима да одгрће земљу. Појавио се један крај мине. Била је уска, дугачка. Одгрнуо је полако земљу и на левој страни угледао жицу. Пажљиво је одвио упаљач пазећи да не помери опругу. Најзад, био је готов. На челу изнад наочара избиле су му грашке зноја. Али, чекао га је још тежи посао. Однедавно Немци су исту такву затегнуту жицу постављали одоздо и она је активирала мину кад би неко покушао да је дигне. Вештим покретима откачио је и њу и махнуо француским друговима да могу кренути...

Био је срећан. Сетио се како му је било тешко кад је стигао у ову земљу...

ЛАЖНИ БАШТОВАН

Седео је на клупи у парку непознатог француског града, сам и несрећан. Људи су пролазили не осврћући се. Почела је хладна октобарска киша, а он је на себи имао панталоне које су једва допирале до пола листа, горе некакву ловачку блузу с џеповима на леђима коју је добио од неког сељака у замену за шињел и униформу.

Пушило му се али није имао шибицу. Најзад се одлучио: пришао је млађем човеку и замолио ватру. Непознати је најпре помислио да пред собом има италијанског војника, али кад је од Радомира чуо да је југословенски официр, загрлио га је и повео својој кући. Уз пут му је испричао да је Грк по народности, да му је мати Рускиња и, што је најважније, да ће му помоћи и одвести га у Ницу.

У Ници је читава једна машинерија ступила у покрет да помогне бегунцу. На повратак у домовину није се могло ни помишљати, све везе, и оне са Африком, прекинуте су. Ипак, конзул Поповић и Леонард Кликс, вођа пољског покрета отпора, набавили су му лажну личну карту на име Nicolich Radomir, horticulteur, (баштован) и препоручили му да — чека.

Тек после двадесет дугачких дана Радомиру је стигла порука да је веза с Макијем, француским покретом отпора, успостављена.

СЛОБОДНО МИ РЕЦИТЕ ТИ

Рано ујутро на железничкој станици прихватио га је млад момак а после вожње отприлике 120 километара на север, у Дињу, преузео га други. Још пун неповерења Радомир се упутио за њим према брдима. Око четири по подне, после дугог пешачења кроз шуму, зауставио их је стражар. Лозинка, и

Командант бригаде „Либерте" Лисијен Робуја-Робер и начелник штаба Радомир Николић-Нико 1944. у кампањи за ослобођење Алзаса и — сусрет два пријатеља после тридесет година.

наставили су до једне колибе.

Најзад, био је међу француским партизанима.

Командант логора био је тамнопути Мадагаскарац кога су овде сви звали Пренс Жорж. Тек касније ће Радомир сазнати да је Жорж официр и да је завршио чувену академију Сен Сир, као и Де Гол, али при првом сусрету овај човек га је збунио. На целу Радомирову ратну одисеју, од заробљеништва и депортовања у Немачку до бекства после капитулације Италије, његове прве речи биле су:

— Знате, ви сте сада међу нама, наши сте, и одсад ћемо бити на ти.

Радомир није знао шта да мисли. Заробљен више од две године маштао је само о томе да не седи скрштених руку, да има пушку и да се бори. И занста му је последња брига хоће ли му неко рећи ти или ви. Али, за Французе то је био знак изванредне присности. Кад је Жоржу рекао своје име и презиме, овај је одмахнуо руком.

— Ма хајде, молим те, па то нико не може да изговори. Од данас, ти си за нас Нико! — Тако је наш човек Радомир Николић из Доброте код Боке Которске, добио ратно име које ће ускоро постати славно на југу Француске.

У логору Либерте, који је у ствари био центар за обуку, Ника су пошто је слабо говорио француски, распоредили међу обичне борце. Али, убрзо је Пренс Жорж схватио да има посла с професионалним војником. Нико је одлично познавао све врсте оружја, тактику и није прошло ни месец дана и он је постао Жоржов помоћник. Обучио је три партије младих у руковању оружјем, експлозивом, читању карата.

У фебруару 1944. Жорж је сишао у Дињ да успостави неке везе. Нико је остао да га замени. У ствари, у марту је требало да се центар растури и сви добију нов распоред. Нико је имао да се јави у Антибе, на Средоземном мору.

Али, нити је он стигао у Антибе, нити је икад више видео доброг и скромног Жоржа који је убрзо погинуо у једној акцији.

ДОБРО ДОШЛИ, ДОКТОРЕ!

Предвече, 13. фебруара у логор је стигао висок тридесет петогодишњак, гргура ве косе. Француз који га је довео рекао је кратко:

— Овај је туби — што на аргоу значи лекар. Како се Нико обрадовао! Сад имају свог доктора.

Ујутро је Ника пробудио пуцањ. Нападнути су. Одоздо, на неких 800 метара пресијавали су се тамнозелени немачки шлемови. Партизани су заузели положај и отворили ватру. Нико је с пушкомитраљезом штитио одступницу младићима који су одмицали према шуми. Нападач је ућутао. Нико је одахнуо: да су момци страдали, како би погледао у очи команданту који му је поверио логор. Истог часа је чуо иза леђа:

— Руке увис! — Били су опкољени. Окренуо се и угледао Немце, огромне, страшне, с аутоматима на готовс и у једном делићу секунде помислио да треба да се убије. Зар опет у ропство и то сада кад је међу својима! Постројили су их. Њих једанаест, полуобучени, а около цела немачка чета од 48 војника!

Чим су угледали доктора, Немци су се бацили на њега. Очигледно, њега су тражили. Тек после неколико месеци Нико је сазнао да је злосрећни лекар Јеврејин, да се за скупе паре продао неком сељаку да га склони, а овај га је ипак издао.

Потерали су их у Дињ. Ту су три дана и три ноћи Ника испитивали гестаповци. Час су били љубазни, нудили му цигарете, час му прислањали пиштољ на слепоочнице. Међутим, ништа није одао. Понављао је да је ратни заробљеник, да је побегао из Италије и доспео у ову групу, а ко су они, појма нема. И остали макијаши држали су се храбро. Међутим, доктор који је био изобличен од батина, назвао га је на суочењу командантом.

Под оптужбом да је стигао с Балкана да би младе Французе учио бандитизму, Нико је пребачен у Ницу, у чувене Нове затворе.

МОРАМ ПОБЕЋИ!

Ћелија 82 у којој је Нико провео пуна четири месеца налазила се тачно преко пута стражарске собе. На бекство није помишљао. Једино ставно, из Нових затвора ни је било излаза. Кажу да се архитекта који их је градио убио видећи какву је нељудску кућу направио!

Почетком јуна 1944. Нико се нашао у групи од педесетак политичких затвореника које је управа одлучила да депортује у Немачку.

Официр их је упозорио да нико не покушава бекство јер ће бити убијен, али Нико је од самог почетка одлучио супротно. Прилика му се указала тек у Дижону. Сместили су их у двориште касарне где је требало да преспавају. Био је леп сунчан дан, негде око три по подне. Док су остали поседали на земљу, Нико није имао мира. Гледао је у правцу одвојених павиљона, према вешерници и кухињи.

Имао је већ готов план.

Изненада, зачуо је глас иза леђа: Руке увис! Били су опкољени.

Тражиће да га пусте у клозет. Буде ли га стражар пратио и чекао, бар је покушао. Ако не, прескочиће зид који је био у мртвом углу према дворишту касарне и ономе ко га буде гађао неће бити лако да га погоди. Стражар га је пустио али је кренуо за њим. Ника је обузео очај, али наставио је. Наједном ти шина. Више га не прати. Нико је наставио петнаестак метара али није ушао у клозет већ у узан пролаз између њега и спољног зида. Бацио се на зид висок два метра и — није успео. Поново се залетео. Нека чудна сила одигла га је са земље и он се превалио преко зида и пљоштимице пао на земљу. Једна жена на прозору зграде преко пута, вриснула је. Нико се мало отресао и не освртући кренуо улицом.

Чекао је! Сад ће узбуна, мотоцикли, звучници. Одмицао је из улице у улицу и мислио: „Има ли овај град периферију?" Напослетку је изишао из Дижона. Свуда у пољима црвенеле су се трешње али он ниједну није могао да проба. Био је слободан, срећан као никад у животу.

По други пут Нико је стигао у Маки јуна 1944. уз помоћ фармера Лорана који га је повезао с председником општине Дижона Барабаном, иначе вођом покрета отпора у Бургоњи. У првом светском рату он је ратовао на Солунском фронту, па је Ника примио с пуним поштовањем:

— Шаљем вас у један доста лош логор — упозорио га је. — Надам се да ћете га ви као официр уредити.

Командант бургоњског логора фабрички радник Алфонс и његов помоћник Лисјен Робуја — Робер, постаће касније Никови најбољи другови, али у почетку је било и сукоба. Већ у првом нападу макијаши су се разбежали куд који. „Каква је ово војска?" — питао се Нико. Тек после три до четири дана искупили су се, али ни тада нико није знао колико их је на броју. Увече их је на казану било 200, а ујутро ни педесет. Једноставно отишли кући да преспавају.

— Алфонс, овако се не ратује с Немцима — рекао му је отворено Нико.

— Ја, брате, никад нисам био војник — одговорио је командант. — Уреди ти то ако можеш, имаш сва овлашћења... — И, Нико је почео да учи Французе ратовању.

ЈА ИМАМ СВОЈ ЗАДАТАК

Нико је увео дисциплину. Наређивао је покрет од по 15 до 20 километара дневно тако да се удаљавао од места пребивалишта. Набавио је заставу коју би сваког јутра окачио о неко дрво, постројавао борце, командовао и ускоро, то је био прави војни логор. Ипак, прави преокрет настао је кад су срели капетана Кетиса.

Макијаши нису могли да поверују очима: усред шуме стајао је блиндиран аутомобил, поред њега 13 енглеских командоса, сваки наоружан за петорицу: колт у чизми, кама, бомбе, аутомат. Њихов капетан с великим сивим береом, дочекао је Французе мало дрвено, али кад је Робер представио Ника као југословенског официра, одмах је стекао поверење. Каже, имао је прилике да упозна неке. С пажњом је саслушао Никову жељу да их наоружа.

— Знате шта — рекао је на крају — ја имам свој задатак. Ви ћете мене чувати док га не обавим а вечерас у осам — тада је било око пет по подне — пронађите негде у околини пољану и чекајте са три батерије.

„Каква је ово организација!" дивио се Нико. У осам сати заиста се појавио први авион и бацио пет бала крцатих оружјем и муницијом, пиштољима, радио-апаратима, одећом и ципелама. (Нико и данас чува колт ремингтон 12 мм који је тада добио). Кад су се обукли и наоружали, изгледали су као права војска.

После неколико дана напали су их Немци. Командоси су нестали без трага...

Народ Бургоње убрзо је чуо за јаку јединицу, младићи из околине навалили су у бригаду. Сад је Нико као начелник штаба имао пред собом осам стотина људи. После неколико успешних акција његови партизани одлучили су да нападну Дижон.

УШЛИ СМО ПРВИ!

Тих дана је кроз овај град прошло преко 10.000 Немаца, колона која је са југа бежала испред Прве француске армије коју је Де Гол формирао у Африци. Макијаши су решили да предухитре регуларну војску и први уђу у Дижон. Напад су започели око 10 увече, а у пет часова ујутру 11. септембра 1944. године француски партизани које је предводио Нико ослободили су Дижон! Препаднути грађани очекивали су Американце и зато су били запрепашћени кад су видели да су то њихови младићи са ознакама ФФИ (Снаге унутрашњег отпора). Настало је незапамћено славље. Цео град био је окићен француским, енглеским заставама, а на општини се вијорила црвена, са српом и чекићем.

Ника су носили на рукама.

Тек у 11 часова стигла је Прва француска армија, али за њу није било посла. Исте вечери генерал Делатр де Тасињи, унапредио је Радомира Николића-Ника у чин поручника и за храброст му доделио ратни крст.

Нико је одлучио да остане у француској армији. Од 2 000 партизана придружило му се још пет стотина и од њих је формиран 27. пук Бургоњ под заповедништвом Клода Моноа. У очекивању велике офанзиве, у њихов пук је стигао распис да се пријаве официри за минерски курс. Нико се није јавио, ни први ни други пут. Радомир није издржао, пријавио се и при инжењерској бригади постао стручњак за активирање и демонтирање мина.

ДОБРОВОЉАЦ ЗА ЧЕТУ СМРТИ

Кад је 24. новембра 1944. кренула офанзива, јединица поручника Ника у саставу 27. пука ишла је напред — Немци су повлачећи се кроз Алзас минирали све правце. Тамо где моторизоване и тенковске јединице нису могле проћи, ступали су на сцену Нико и његови борци.

За брзо и успешно чишћење минираног пута кроз Алзас поручник Николић ускоро је унапређен у чин капетана и додељен му је ратни крст са сребром. Али, он је за све то време поред француских ознака носио на рукаву нашу југословенску тробојку са петокраком.

Капетан Нико учествовао је у борбама за ослобођење Белфора, Ерикура, Тана, стигао је све до Колмара на Рајни фебруара 1945. Тада је стигло писмо из Париза да може да се врати у домовину. На свечаној вечери у Тану приређеној у његову част, командант пука Клод Моно одржао је говор. Захвалио је у име свих човеку који се за Француску борио као за своју домовину.

☆☆☆

Данас Радомир Николић-Нико живи у Херцег-Новом. Запослен је у бродоградилишту „Бијела" и његови суграђани били би изненађени кад би знали да међу њима живи јунак француског покрета отпора.

Он има две жеље: кад му синови Слободан и Ђорђе заврше факултет да још једном оде у Француску и обиђе другове из Дијња. И још, да купи једну барку и да се никад више не одваја од мора.

В. Смиљанић

LE CAPITAINE «NICO»
est de passage à Nice
D'OU IL VA REJOINDRE L'ARMÉE DE TITO

La guerre, avec son brassage étonnant d'êtres humains ne réussit pas entamer les âmes indomptables, ...ites de l'acier le plus pur de la Résistance. Et, quand la chose s'y mêle, on est porte à crier au miracle. L'on peut dire que le retour à Nice de Radomir Nicolitch, officier yougoslave de la 1re armée française, a créé une belle émotion parmi ses amis Tout le monde le ...

juin, il est embarqué, par train, en direction de l'Allemagne. A Dijon arrêt ! Avec ses compagnons de captivité il est conduit à la caserne de la ville. Le soir même, il s'évadait en « faisant le mur ». Il trouva asile chez un fermier, M. Laurent, et, grâce à un ami de celui-ci, M. Baraban, maire de Dijon, qui, à 70 ans, commandait la Résistance dans le p... il rejoignit le maquis « Côte d'Or » participa à de nombreux coups de main et fut de ceux qui libérèrent Dijon.

DANS LA 1re ARMEE FRANÇAISE

Présenté au général Delattre de Tassigny, le 16 septembre 1944, « N...

Лист „Патриот" донео је на првој страни вест да се храбри Југословен који се борио за Француску враћа у домовину.

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н. ЛЕКИЋ

Л. СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО ПОВЕРЉИВО

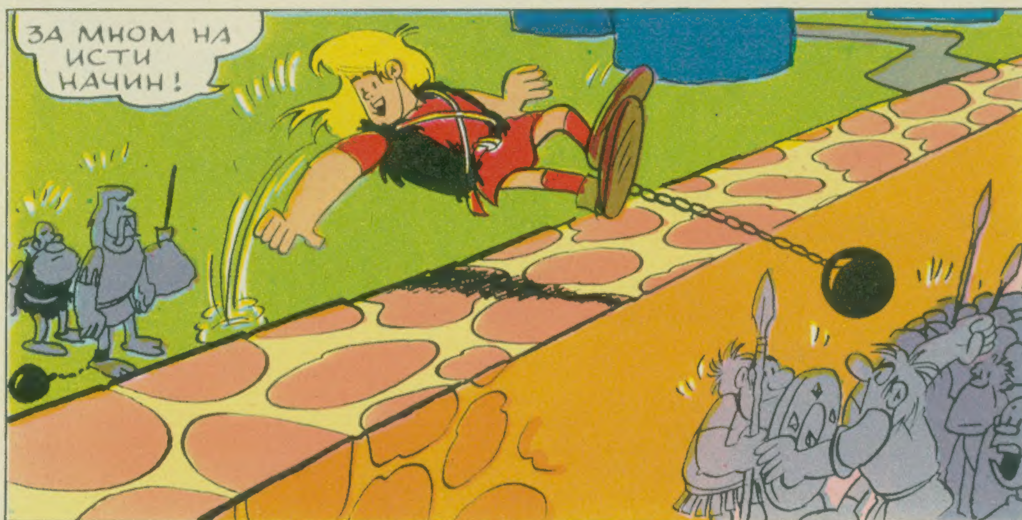

Идућег петка: ДОГАЂАЈИ СЕ КОТРЉАЈУ СТРАХОВИТОМ БРЗИНОМ!

У ДОЛИНИ ПОРЕД СУТЛЕ

Тито је седмо дете сиромашних сељака Марије и Фрање Броз. Живели су тешко. Хлеба никад нису имали превише. Али из детињства остале су и лепе успомене.

Кумровец је мало село, слично стотинама других загорских насеља. Ту, усред села је кућа Брозових, велика приземна зграда са потамнелим кровом и ниским прозорима у којој се 25. маја 1892. године родио Јосип Броз Тито.

Јожек, како су Јосипа у детињству звали, седмо је од петнаесторо деце сиромашних сељака Фрање и Марије Броз.

Јожеково детињство било је тешко. Али и поред тога било је веселих згода и незгода.

УДЕСИЋЕМО МАЧКА!

Једном је Јожеков друг Пепек запатио зечеве: беле, црне и сиве. Имали су своје рупе у штали. Дечаци су радо долазили, вирили кроз прозор и гледали шта раде зечеви.

Али Пепек је имао и једног старог мачка. Права напаст за зечеве. Оматорио, не лови мишеве, па навалио на зечеве. Како који из вири из рупе, он цап, па за врат!

Пепек се забринуо за судбину својих зечева. Дуго су он и Јожа размишљали шта да раде.

— Бумо га сфундали! — предложи Јожа.

Сутрадан Јожа је донео једну врећу. Дуго су вребали узнемиреног мачка. Најзад га је Пепек зграбио и стрпао у врећу.

Јожа је отрчао по пса Полака.

Пепек је ишао напред. На леђима је носио врећу са мачком, а Јожа је на ланцу водио Полака. Кад су стигли насред поља, крај Сутле, Јожа викну:

— Сад га баци!

Пепек збаци врећу и ногом гурну мачка. Чим мачак искочи из вреће Јожа пусти Полака хушкајући га:

— Држи, Полак, држи га!

Полак залаја и јурну. Мачак се окрете, направи лук и накостреши се бесно фркчући. Полак је био све ближе. Мачак се освртао, али нигде у близини није било дрвета. И, на изненађење дечака, мачак јурну и узвера се уз леђа свог господара Пепека.

Пепек је зајаукао. Полак је бесно лајао а мачак фрктао. Канџама се закачио за Пепеков врат и рамена. Дечак је урликао као да га живог деру. Јожи је у почетку било смешно, а онда је једва скинуо мачка. Прво је морао далеко да одведе и веже Полака.

Тек сад су дечаци били љути на препреденог мачка. После неколико дана ухватили су га и однели чак преко Сутле у Словенију. Стрпали су га у кола неком рабаџији да се никад не врати у Кумровец.

Тако су спасли зечеве.

— Да сам бил сам — сећа се Пепек — мачак би ме фердербал — уништио.

МАЈЧИНО СРЦЕ

Једнога дана учитељ Вимпошек је причао ђацима причу о мајчином срцу.

Имала мајка сина кога је много волела. И син је мајку неизмерно волео. Али, кад је одрастао и постао младић, заволе он и једну девојку. Девојка је била чудна: за доказ љубави гражила је од младића да јој донесе мајчино срце. Син се зачудио. Скањивао се али девојка није попуштала. Много се мучио младић — шта ће с мајком! Тешко, али се ипак одлучи, па извади мајци срце. Стави га на пладањ и потрча да што пре стигне до девојке. Трчећи тако падне с пладњем и срцем. А срце затрепери и проговори: „Синко, да ли те боли?"

Сви су ђаци проплакали. А онда се диже Јожа и повика:

— Ја бих девојци ишчупао срце и бацио у блато!

Тада је иза велике туге настао смех у учионици.

ДЕЖУРНИ ВОДИЧ

Пут од куће до школе брзо се прелазио. Требало је на време стићи на почетак часа. Али кад ђаци крену кући, онда никад краја. Ко пре дође кући раније га упрегну у посао.

Уз пут се увек нађе нешто занимљиво. Ако ништа друго, бар је ђачких шала увек било напретек.

Јожина је кућа била близу школе. Али, било је ђака који су доста пешачили. И није чудо што им је тада свашта падало на памет.

Једном су ђаци добили нове оловке. Биле су мастиљаве. Кад су се враћали кући један враголан поче да се маже по лицу.

— Шта ћеш то? — зачудише се деца.

— Јаој, зар не видите како ме је учитељ ишибао?!

Сви ударише у смех и почеше да удешавају „маснице" по лицу. Код куће лом. Ко је то смео да бије сина шибом по лицу. Naљућени отац упрегне коња, сина у кола, па код лекара. Код лекара отац се жалио. Тражио је уверење. Хоће учитеља да тужи.

А лекар, старчић неки слабог вида, погледа преко наочара стидљиво сељаче које је „срамежљиво" окретало главу. Погледа, дакле, старчић и написа уверење.

... Тако и тако, вели, погледао сам сина... и утврдио тешке телесне повреде. По свему судећи маснице потичу од шибе...

Кад отац дође кући мајка му исприча шта су јој деца казала о подвали. Разљућени отац узе шибу па по туру свог сина исписа уверење о његовом владању.

Од тада је учитељ у Кумровцу увек одређивао водича који је морао да брине о реду и понашању ученика при повратку из школе.

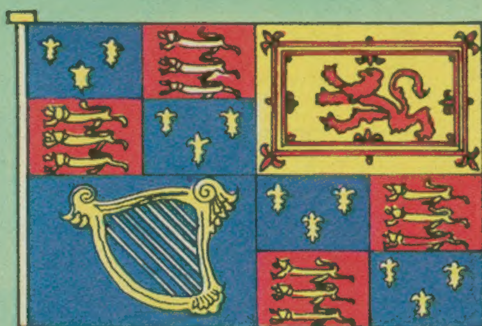

Јожеково детињство брзо је прошло јер је врло рано морао да почне да ради. Први дани на занату значили су и крај тог тешког али ипак правог детињства. Тито га се са љубављу сећа.

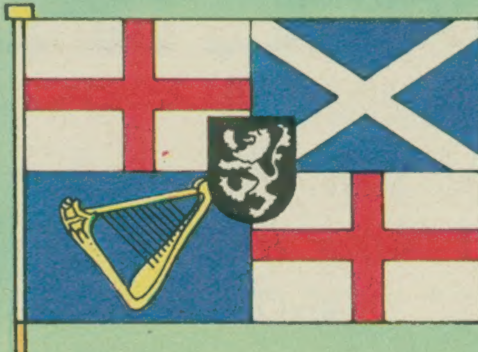
Одломци из књиге Мирољуба Јевтовића „Приче о Титу"

БАСТИЉА ЈЕ ПАЛА

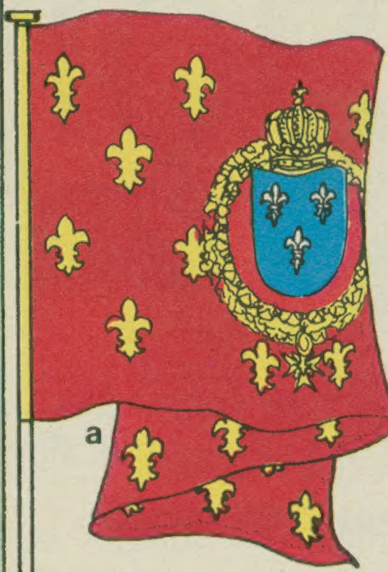

Заставе краља Чарлса I (горе) и Оливера Кромвела (доле).

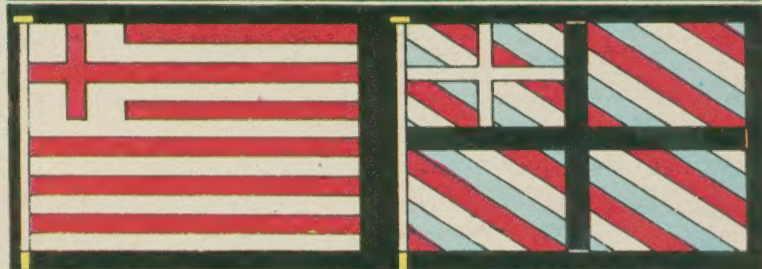
РАЂАЊЕ УНИОН ЏЕКА

Доласком Стјуарта на енглески престо, остварено је уједињење Енглеске и Шкотске. Од тада краљевска застава носи осим француских кринова, енглеских лавова и ирске харфе, још и шкотског црвеног лава. Велики грађански рат, који је на чело државе довео Оливера Кромвела, увео је новину: заставу Комонвелта, који је био претеча популарног Унион Џека — данашње британске заставе. На доњој слици, у низу, приказан је развој заставе Велике Британије. Слева надесно: Енглеске, Шкотске, уједињене Енглеске и Шкотске, Ирске и Велике Британије.

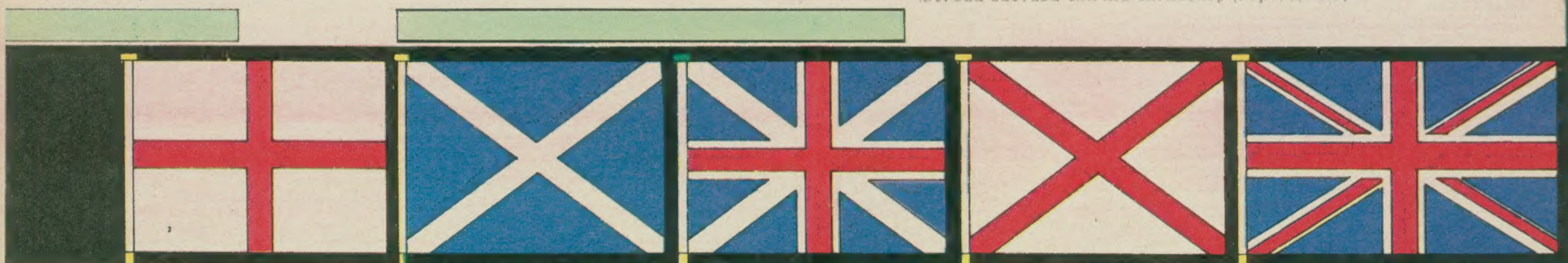

ЛУЈ XIV

За време владавине Луја XIV Француска је била на врхунцу моћи. „Краљ Сунца", како је, иначе, Луј XIV себе називао, пуних 70 година био је узор скоро целој Европи. Владавина Бурбона обележена је заставом посутом златним криновима — црвеног поља за галије (a) а белог за истицање на копну. Гарда је на стегу имала знак сунца (b). Пукови су имали своје посебне заставе. На цртежу десно виде се заставници: краљевских стрелаца (c), пука Корињан — Салијер (d) и пука Великог адмирала Француске (e).

Шпанија је своје колонијално царство стварала силом. Енглеска је то радила преко својих великих трговачких компанија као што је била Источноиндијска компанија чија се застава (лево, горе) вијорила над Индијом више од 200 година. И у Европи расте енглески утицај: Португал постаје скоро његова колонија па је и његова застава слична енглеској (горе, десно).

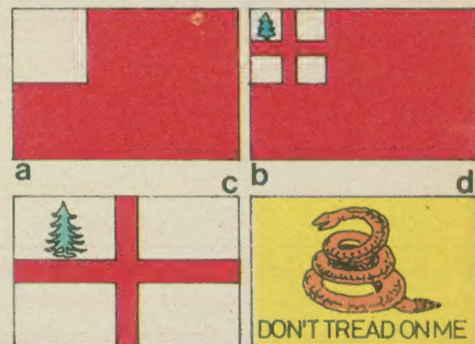

РУСИЈА

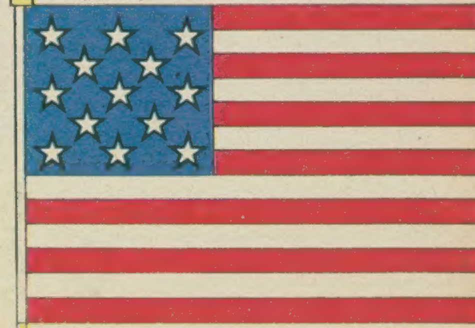
После путовања по европским земљама цар Петар Велики враћа се у Русију и почиње да спроводи обимне реформе. Реформе обухватају и заставе. Уместо застава крцатих симболима цар је усвојио тробојку (a), вероватно инспирисан холандском заставом. Нова ратна застава (b) носила је „крст светог Андреје", заштитника православља, а поморске застава (c) била је комбинација трговачке и ратне заставе.

АМЕРИКА

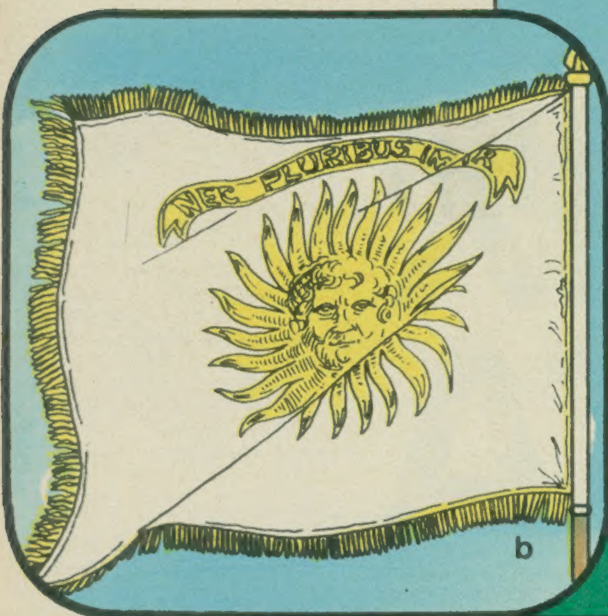
Становници Нове Енглеске у Америци били су, углавном, припадници верских секти. Од њихових првих 13 колонија касније ће настати САД. Прва застава, коришћена у Новој Енглеској, био је „црвени стег" енглеске морнарице, али без крста (a). Касније ће крст бити враћен али у пратњи зеленог бора (b) и (c). Занимљиву заставу са цртежом змије звечарке имао је заповедник америчке морнарице од 1776 — 1778. године.

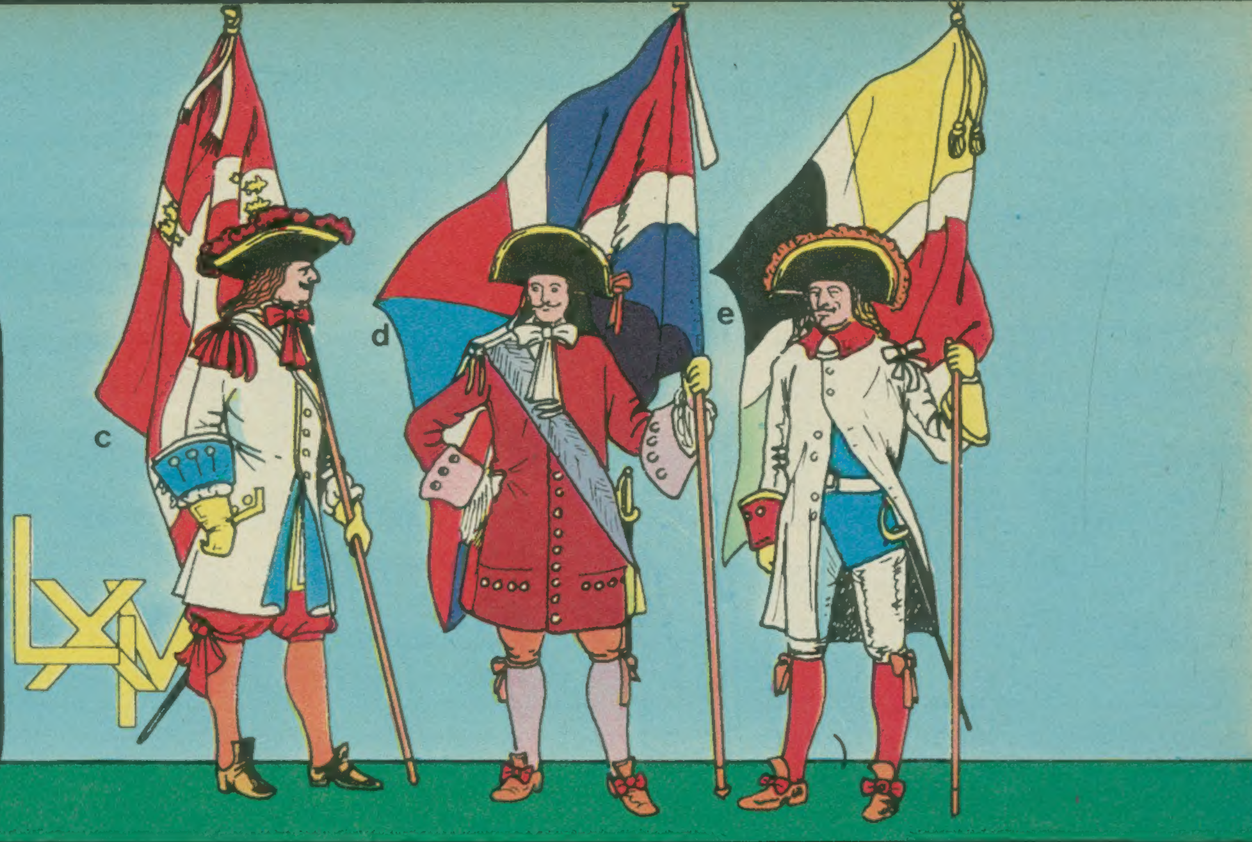

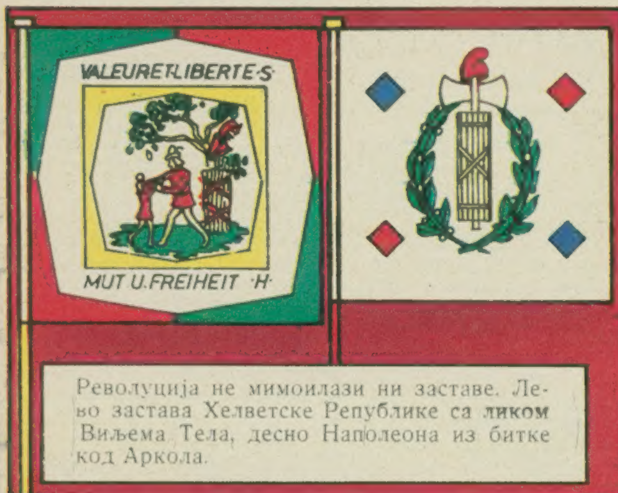
Прва застава САД имала је 13 пруга (за 13 колонија) и Унион Џек у углу а од 1777. има изглед сличан данашњем (доле).

ИСТОРИЈСКЕ ЗАСТАВЕ 1

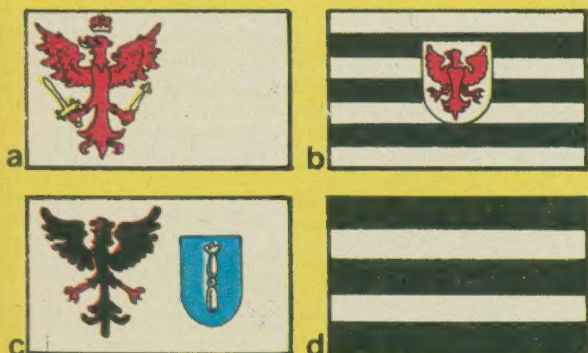

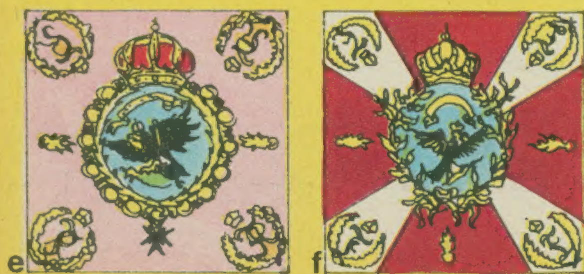
Револуција не мимоилази ни заставе. Лево застава Хелветске Републике са ликом Виљема Тела, десно Наполеона из битке код Аркола.

ПРУСКА СТУПА НА ПОЗОРНИЦУ

У 18. веку Пруска излази на светску позорницу. Њом влада дом Хоенцелерна са црном бојом грба.

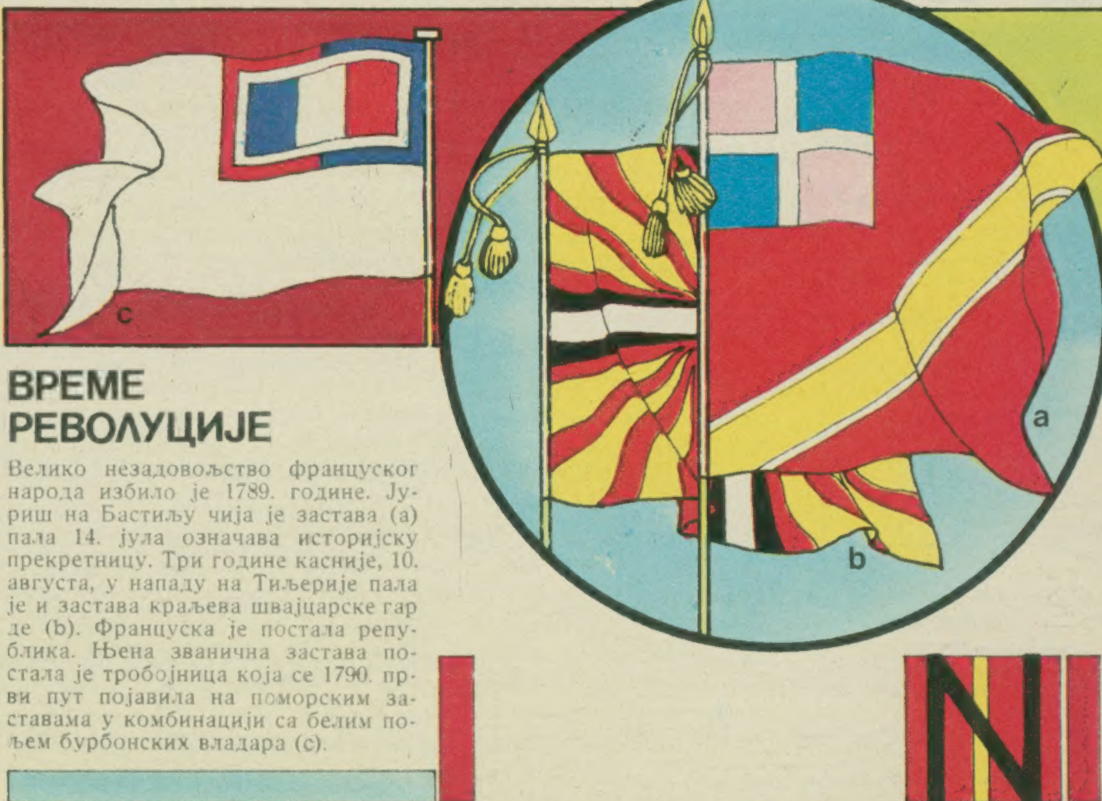

Застава Пруске настаје од заставе Бранденбурга (а) која добија боје династије (b) да би уступила место црном пруском орлу (c) и црним пругама Хоенцелерна (d). Доле: две пуковске заставе.

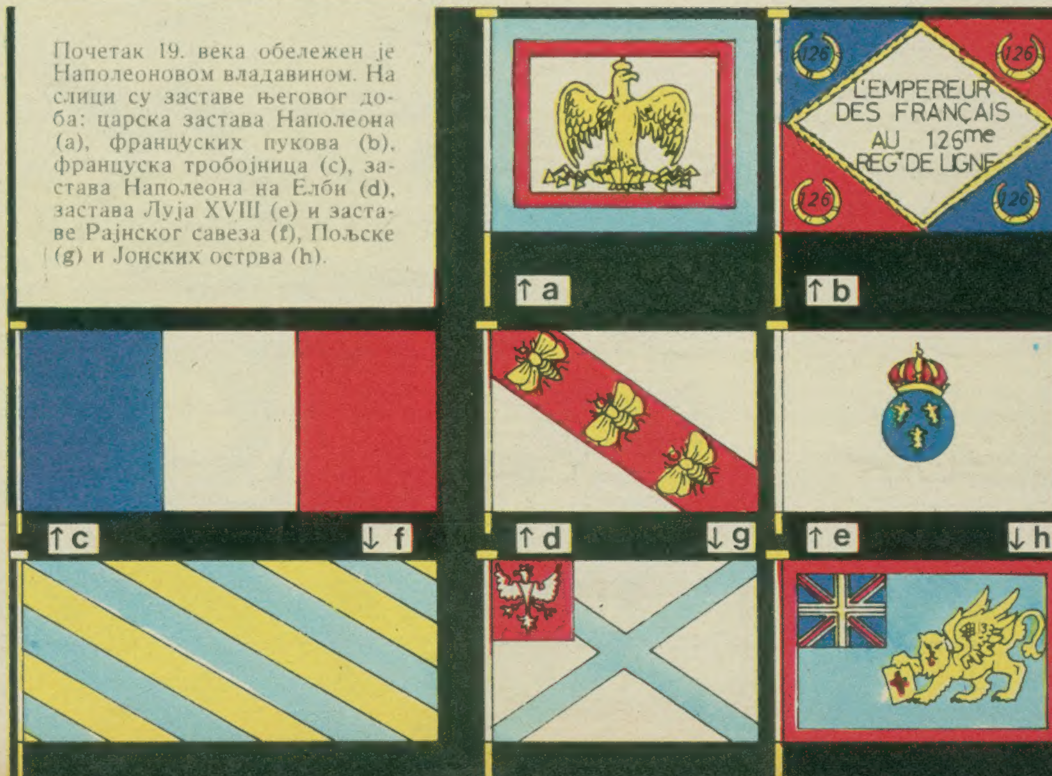

ВРЕМЕ РЕВОЛУЦИЈЕ

Велико незадовољство француског народа избило је 1789. године. Јуриш на Бастиљу чија је застава (а) пала 14. јула означава историјску прекретницу. Три године касније, 10. августа, у нападу на Тиљерије пала је и застава краљева швајцарске гарде (b). Француска је постала република. Њена званична застава постала је тробојница која се 1790. први пут појавила на поморским заставама у комбинацији са белим пољем бурбонских владара (c).

Почетак 19. века обележен је Наполеоновом владавином. На слици су заставе његовог доба: царска застава Наполеона (а), француских пукова (b), француска тробојница (c), застава Наполеона на Елби (d), застава Луја XVIII (е) и заставе Рајнског савеза (f), Пољске (g) и Јонских острва (h).

КРАЉИЦА ИРСКИХ ПИРАТА

ГРЕЈС ЈЕ УВЕК БИЛА ПРВА: И ДА СЕ ПРЕБАЦИ НА БРОД И ДА ЗАМЕТНЕ БОРБУ.

Клан О'Мејлових био је у жалости: умро је старешина рода, неустрашиви Овен О'Мејл. Жалост је помешана са стрепњом за опстанак јер је готово читав клан живео од гусарских подвига у које их је Овен водио. Нису они лутали далеким морима већ су се држали својих ирских обала са којих су нападали трговачке бродове што су крај њих пловили.

По традицији, за старешину клана требало је прогласити Овеновог петнаестогодишњег сина Адулфа. Али, Адулфу није било суђено да постане „петнаестогодишњи капетан".

ДВОБОЈ БРАТА И СЕСТРЕ

У одаји у којој су заседали најстарији чланови клана који су одлучивали о избору старешине, наједном је упала Овенова деветнаестогодишња кћи Грејс.

— Ја сам старија од Адулфа и ако неком од деце мога оца припада право да постане старешина клана, он да ја треба да стојим на челу братства — обратила се она старцима.

Иако још дечак, Адулф није био спреман да се одрекне свог права. Али, ни Грејс није одустајала од свог захтева. Сукоб између брата и сестре могао се решити само двобојем. С ножевима у рукама деца пирата Овена стала су једно према другом на ивицу литице што се дизала изнад мора. Обоје су насрнули у истом тренутку и то с толико жестине да су изгубили равнотежу и са стене пали у море. Из воде је изронила само Грејс: њен брат се разбио о подводне хридине. Старци су ћутећи погнули пред њом главе признајући је за старешину клана.

Грејс је брзо доказала да је достојна те части. Очев замак је потпуно преуредила претворивши га у тврђаву до које се није могло доћи ни с мора ни с копна. И дању и ноћу са зидина су њени стражари осматрали море и чим би угледали неки брод давали су знак на који би се окупили сви снажни мушкарци из клана.

Са десетак лаких чамаца — у првом би увек била Грејс — кретали су према трговачком броду. Узалуд би посада брода покушавала да их заустави пуцајући из пушака и топова: тешко је било погодити лаке чамце који су поигравали на таласима и који су пловили у цик-цак. Гвозденим кукама чамци би се закачили за брод, а момци из њих брзо и вешто би се успузали на палубу где је почињала борба прса у прса. Грејс је увек била прва: и да се пребаци на брод и да заметне борбу.

Већ сам изглед девојке која је предводила гусаре уливао је страх посади трговачких бродова ненавиклој на борбу: висока, јака, са увек расплетеном дугачком косом, бесно је витлала сабљом. Кад би заробила брод Грејс је његов товар пребацивала у своје чамце. А затим би, без милости, послала и опљачкани брод и његову посаду на дно.

ЛЕПИ КАСТИЉАНАЦ

Али и поред свог необичног занимања и начина живота, нимало прикладног за једну девојку, Грејс је ипак остала жена. У двадесетој годин удала се за Доналда О'Флаертија, старешину богатог и угледног клана О'Флаертијевих. Муж јој је после неколико година умро а она даје своју руку Гвозденом Дику Берку, чувеном предводнику обалских пирата Јужне Ирске. Од венчања није протекло ни месец дана, а њени људи заузели су све замкове и утврђења Гвозденог Дика. Она раски да брак који јој више није био потребан. А онда се гусарка Грејс заљубила у једног свог заробљеника и елегантни Кастиљанац годинама је учествовао у свим њеним смелим подухватима.

Енглеским и ирским властима дозлогрдиле су жалбе бродовласника на злоделa Грејс О'Мејл. Одлучено је да се њеним пљачкама учини крај. За заповедника казнене експедиције био је одређен — Гвоздени Дик Берк. Он је добро познавао систем утврђења који је штитио клан О'Мејлових а још боље тактику своје бивше супруге. Рачуница енглеских и ирских власти показала се исправном: Гвоздени Дик заробио је Грејс и она се нашла иза решетака: осудили су је на смрт. Али, уочи самог погубљења група најснажнијих из њеног клана извршила је напад на тамницу и ослободила свог старешину.

Грејс је после тога толико била сигурна у себе и убеђена да јој нико не може ништа, да је потпуно престала да се обазире на месне власти. Глас о њеним, сада још смелијим и безобзирнијим нападима на трговачке бродове стигао је најзад и до далеког Лондона. Године 1593. Грејс О'Мејл доби ја писмо лично од краљице Елизабете I која ју је позивала — у госте!

Неколико недеља се тада већ шездесет трогодишња Грејс спремала за далеки пут. У Лондону се краљица ирских пирата слатко напричала с краљицом Енглеске и Шкотске која јој је на крају предложила да ступи у краљевску ратну флоту.

Мада је понуда била примамљива — Грејс би постала прва жена — капетан енглеске краљевске флоте — она је одбила. Више је волела да остане гусарска краљица.

Грејс О'Мејл није завршила живот као већина познатих пирата: на мору. Умрла је као и њен отац у својој постељи у родном замку Каригуали.

Њени далеки потомци и потомци оних О'Мејлових које је водила у пљачкашке походе, данас показују туристима развалине њеног замка и место где је била сахрањена.

С гробом гусарке Грејс везана је једна лепа легенда за коју многи тврде да је истинита. Једне ноћи стари али још отмени Кастиљанац, последња Грејсина љубав, тајно је ископао њено тело из гроба, натоварио га на чамац којим је она толико пута кретала у пљачку, и од веслао на пучину. И никад га више нико није видео.

К. В.

Сам њен изглед уливао је страх посади бродова.

ЗАБАВНИКОВЕ РАЗГЛЕДНИЦЕ

ЛОМОНОСОВ

У Африци је више ловаца страдало од великих бивола него од лавова, слонова или леопарда! Онај који је бар једном срео великог афричког бивола, тешког и до 2000 килограма и са распоном рогова преко једног и по метра, најбоље зна каквом снагом, лукавошћу и вештином располаже ова животиња кад брани свој живот.

У стаду, биволи се обично плаше човека и беже чим га примете. Али, усамљени мужјаци и краве које су изгубиле своју телад нападају човека опасније него лавови. Биво је лукава животиња. Сви биволи обично исто реагују на напад. После првог пуцња, без обзира да ли су рањени, они беже. Понекад ће направити велики круг и вратити се да нападну ловца. Само, то не значи да ће га и нападсти. Ако их ловац остави на миру, они могу неочекивано одустати од своје првобитне намере и повући се. Тек други метак претвара овог

ЧУВАЈТЕ СЕ, А

ПРЕДВОДИО САМ МНОГЕ ЕКСПЕДИЦИЈЕ ПО НАЈЗАБАЧЕНИЈИМ КРАЈЕВИМА АФРИКЕ И УВЕРИО СЕ ДА СЕ НИЈЕДНА ЗВЕР НЕ ХВАТА ОЛАКО УКОШТАЦ СА ВЕЛИКИМ АФРИЧКИМ БИВОЛОМ.

колоса у свирепу машину од мишића, испуњену само жељом за уништавањем.

Бољи од шпанских тореадора

Гледао сам борбе бикова у Шпанији и дивио се храбрим тореадорима, али оно што Хотентоти раде с афричким биволима превазилази подвиге из шпанских арена. Посматрао сам једног Хотентота како комадом поцепаног ћебета дочекује запенушеног бивола. Кад је животиња у облаку прашине стигла до црнца, он је узмакао само толико да оштри рогови бивола прелете на неколико сантиметара од његових груди. Затим је махнуо ћебетом и у најлепшем тореадорском стилу поново изазивао животињу. То се понављало више пута и кад се биво довољно заморио, а због беса изгубио опрезност, Хотентот је сваки његов следећи напад дочекивао убодом оштрог кратког копља. Са три прецизна ударца копљем биво је био готов.

Афрички биво никада неће убости, или изгазити мртвог човека кога он сам није оборио! У Уганди сам посматрао црнце како се спасавају од бивола претварајући се да су мртви, али се тим триком служе и кад их лове. Афрички биволи имају једну слабу тачку за коју мало људи зна а и ја сам је сасвим случајно открио: и најбешњи биво ће побећи ако га снажно ударите по губици! Изгледа да тај ударац убија у животињи сваку жељу за борбом.

Пре десетак година ловио сам биволе поред реке Саби. Са мном се налазио и неки Френки Менли, пропали филмски сниматељ који је био без посла. Френки је одлучио да за свој рачун снима кратке филмове о дивљим животињама Африке и да тако себи плати пут до Америке. Имао је једну стару камеру и неколико ролни филмова, а како је оскудевао у новцу понудио се да ми помаже и на тај начин узврати ми услуге које бих ја њему учинио. Изгледао ми је симпатичан и ја сам пристао.

Али, Френки је био најнервознији човек на кога сам икад у животу наишао. Ужасно се плашио змија и довољно је било да га човек случајно додирне по ногама, леђима или врату па да врисне као хијена и да почне да се рита. Због тога смо сви избегавали да му заћемо с леђа. Моји носачи Кафири држали су се подаље од Френкија.

С Френкијем на дрвету

Једног дана пролазили смо поред стада од десетак бивола који су на потоку пили воду. Френки је желео да их сними а ја сам своју пушку предао једном момку и ненаоружан пошао за Френкијем према мирном стаду. Пре тога сам му објашњавао извесне ствари о биволима и упозорио га да остане непомичан ако се стадо узнемири.

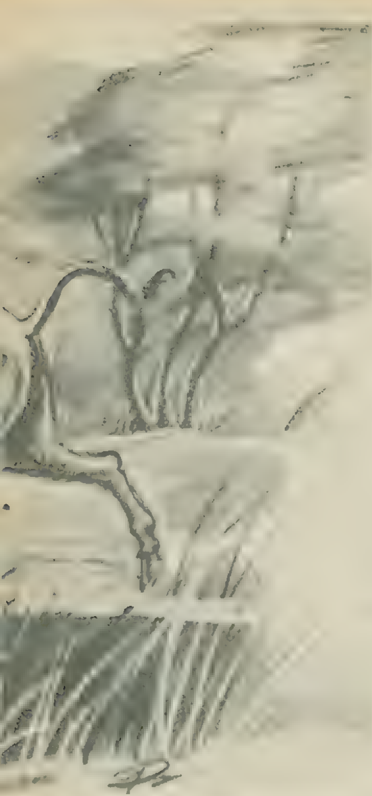
Примакли смо се и Френки је почео да снима. Кафир с пушком налазио се иза мене јер сам ипак желео да ми оружје буде надохват руке. И тада, један стари биво подиже главу, рикну, прескочи узани поток и јурну право на Френкија. Окренуо сам се да узмем пушку, али Кафир и пушка већ су се на лазили десетак метара даље и брзо нестајали у жбуњу. Френки је посрнуо и пао. Лежао је потпуно непомично па сам помислио да је онесвешћен. Биво је тада застао у месту, његове предње ноге нису биле ни десетак метара далеко од Френкијевих чизама.

Био сам потпуно збуњен. Без оружја нисам знао шта да предузмем. Гледао сам бивола како сагиње главу и њуши Френкијева леђа. У истом тренутку Френки је одскочио. У ваздуху се обрнуо и ритнуо бивола право међу ноздрве. Ударац је морао бити веома снажан јер је биво устукнуо и кад је дошао себи побегао је према потоку. Али, чим се Френки дао у бег, биво се зауставио и неочекивано кренуо за њим.

Хитро сам се успузао уз најближе дрво а одмах затим и Френки се створио поред мене. Дрво је било младо и опасно се савијало под нашом тежином. Ипак, успели смо да се одржимо читав сат на њему док је биво бесан кружио око нас. Најзад је одустао и отишао. Пушку сам пронашао у оближњем блату а онај Кафир се није вратио све до мрака.

Мао је узео пушку!

Једног лета ловио сам поред граница Анголе и водио једног геометра који је имао задатак да тачно обележи положај граничних ознака. Чим смо стигли на одређени терен, геометар је почео с премеравањем и није много обраћао пажњу на дивље животиње, мада је са собом носио читаву колекцију нових пушака добро намазаних вазелином да им не би нашкодила влага. Цеви су такође биле испуњене вазелином. Геометар је говорио како ће очистити

ЛАВОВИ!

пушке тек кад обави посао и буде слободан за лов. Међу нашим носачима налазио се и један Кафир по имену Мао. Знао је да барата оружјем и био је добар момак.

Сутрадан, кад је сунце почело да пржи, један огроман биво дође до великог дрвета на око сто метара од нашег логора и леже у његову сенку. Геометар је већ био отишао на посао а ја сам на старој писаћој машини куцао неки чланак. Машина је била пуна песка и прашине и правила је буку као какав стари трактор.

— Мао је узео пушку! — рече ми наш кувар Џим пролазећи поред мене.

Подигао сам поглед баш у тренутку кад је Мао убацивао метак у једну од оних геометрових нових пушака. Налазио се на око тридесет метара од бивола кад је овај скочио на њега. Мао је брзо нанишанио и опалио. Пуцањ је одјекнуо као из топа и Мао се претурио на леђа ударивши потиљком о тврдо тле. Биво је неповређен побегао. Пришао сам Кафиру и подигао га на ноге. Лице му је било пепељастосиво, из носа и уста текла је крв док је оток испод једног ока брзо растао.

— Заборавио сам на вазелин у цеви — рекао ми је дрхтавим гласом.

Док сам стајао поред њега, неко иза мене одједном крикну. Окренуо сам се и спазио бивола који је тутњао као локомотива. Имао сам толико времена да одскочим у страну и опалим из пушке. Животиња је пролетела поред мене и устремила се на Маоа који је још био ошамућен од оног пуцња. Биво га је захватио роговима и одбацио високо у ваздух. Својом тежином Мао је треснуо на земљу. У следећем тренутку је сам погодио бивола изнад ока, али он још стиже да забоде свој оштар рог у бутину несрећног човека.

У почетку своје ловачке каријере радио сам за чувеног ловца Никобара Џонса. Једног дана он је добио напад грознице и морао је да остане у постељи а како је нашем каравану требало меса ја сам са једним црнцем из племена Зулу пошао у лов. Био је јануар, месец у коме овде кише често падају, па је земљиште било мочварно. Читав дан смо узалуд лутали и сумрак се већ спуштао а ми још ништа нисмо уловили. Покисли и уморни кренули смо у логор.

Женке су храбрије

Зулу одједном застаде и руком показа према реци. Спазио сам једну лавицу како трбуха приљубљеног уз тле пузи као мачка кад се прикрада птици. Подигао сам пушку, али мој пратилац одмахну главом и још једном показа напред. У први мах ништа нисам приметио, онда ми он рукама објасни да је у питању биво. И заиста, пошто сам пажљиво осмотрио, приметио сам животињу чије се жућкасто тело стапало са иловачом речне обале.

Лавица се и даље вукла по земљи. Најзад се сва скупи спремајући се за скок. У том тренутку у близини одјекну рика другог лава и биво уплашено скочи. Видео сам како лавица лети кроз ваздух и у скоку испружа тело и отвара чељусти. Пала је биволу на леђа и скоро га оборила на земљу кад је из жбуња истрчао њен мужјак и скочио на бивола. Али, биво је с лавицом на леђима високо одскочио махнито машући главом и успео да предњим папцима удари лава који посрну и паде на земљу. Онда је, не обраћајући пажњу на лавицу која му је раздирала леђа, изгазио свог нападача и роговима му пробио груди.

Неколико тренутака биво је покушавао да извади рог из тела лава а кад му је то успело, читавим телом се муњевито окренуо. Овим наглим трзајем лавица је била збачена с његових леђа, али је одмах поново скочила и зарила му канџе у месо. Биво се тада сручио на земљу и почео да се ваља. Лавица је морала да попусти и сада је очајнички покушавала да се извуче испод бивола. Али, било је касно. Џиновско говече се својом тежином навалило на витко тело лавице. Зулу и ја чули смо како јој ребра пуцају као суве гранчице.

Један мој добро усмерен метак оборио је бивола. Сада смо имали довољно меса за наш караван и још два лавља трофеја.

— Глад их је натерала да нападну бивола — рече ми Зулу. — Мужјак се плаши па је лавица прва јурнула.

То је било тачно. Све женке великих грабљивица много су храбрије од својих мужјака!

Александар Лејк

МОЗАИК

ТЕШКА ПРОФЕСИЈА

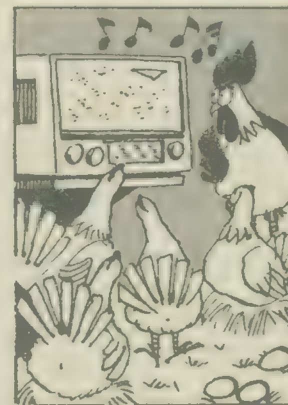
У једном америчком зоолошком врту један млад горила упорно је одбијао да прима храну. Директор зоолошког врта свакодневно је долазио у његов кавез и тамо приређивао праву гозбу. Јео би хлеб, воће и разне посластице нудећи њима и свог штићеника. Најзад је мали горила научио да једе. Међутим, ови „часови“ нису прошли без последице — по директора. За неколико седмица угојио се петнаест килограма.

СРЕЋАН БРОЈ

Западно од шведског града Ареа налази се село Ум-Сафир чији становници живе потпуно изоловани од околних насеља. У селу нема ниједног трговца, сви плодови земље деле се на једнаке делове свим становницима. За крађе и преваре у селу се уопште не зна па зато у Ум-Сафиру нема ниједног полицајца или стражара. Сами становници овог села сматрају да тајна њиховог идиличног живота лежи у срећном броју. Од памтивека већ у овом селу стално живи 147 особа, од тога 29 одраслих мушкараца док су остало жене и деца. Чим се у Ум-Сафиру роди „сувишно“ дете, један од одраслих житеља мора да напусти село.

МУЗИКА ЗА КОКОШАРНИК

Сарадници радио-станице у Енџелкемпу у Сједињеним Државама запазили су да фармери из околине све чешће постављају радио-апарата у кокошарнике. Као што музика повећава млечност крава, тврде фармери, она повољно утиче и на кокошке-носиље. Поштујући потребе нових „радио-слушалаца“, дирекција станице увела је нову вечерњу емисију коју је назвала „Музика за кокошарник“!

ФУДБАЛ НА КРОВУ

На острву Кхарг у Персијском заливу гради се џиновски резервоар за нафту. Резервоар ће имати око хиљаду метара у пречнику и моћи ће да прими 175 милиона литара нафте. На крову резервоара биће уређено фудбалско игралиште.

НАПРАВИТЕ САМИ

УКРАСИ за СТО

Б[illegible]

[illegible] ите на цртежима [illegible] лепите на [illegible] картон а кад се лепак осуши [illegible] иво их исеците [illegible] украс ставите спајалицу за папир (црт. 7) и натакните на чашу са соком или млеком (црт. 8). Тако ће [illegible] стију имати [illegible]

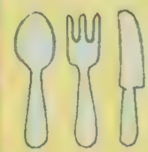
Исто то учините и са цртежима 9, 10, 11, 12, 13 и 14 с тим што ћете према њиховим обрисима исећи о[illegible]

[illegible] Из [illegible]

[illegible] воле то [illegible] ику за [illegible] те украсе. На пример за свечани ручак једне, за рођенда[illegible]

За оне који воле понека[illegible] дим гостима, п[illegible] шу јеловник. За т[illegible] већ готов Забавник [illegible] 17) залепе на чвршћи карт[illegible] м на њему [illegible] припремили. Да би јеловник стајао на столу парче картона (црт. 18) пресавијте по цртицама и краћи део за[illegible] задњи део јеловника.

[illegible]

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ЗАБАВНИКОВ
Јеловник

17

Младен Перић

ВАЗДУШНИ ЏИН ВЕЋ ЈЕ УЗМИЦАО КАД ЈЕ ЈЕДАН РЕФЛЕКТОР УСПЕО ДА МУ ОСВЕТЛИ РЕП.

ЦЕПЕЛИН У МОЧВАРИ!

Поноћ је већ одавно била прошла. Лежао сам будан на земљи са рукама испод главе. Нисам могао да заспим. Мисли су ми се враћале на родну Ужичку Пожегу и мајку.

Био сам матурант учитељске школе, ни деветнаест година нисам напунио, када сам добио позив за војску. И не само ја: сви матуранти средњих школа у Србији, рођени 1896. морали су да се јаве у Скопље. Од нас је формирана Бачка чета али не у Скопљу него у Приштини.

Када је 1915. године непријатељ окупирао земљу, Бачка чета се повлачила заједно с војском и реком избеглица. Пут нас је водио преко Албаније до места Љум Кула, па натраг у Стругу код Охрида, док, најзад, нисмо стигли у Солун преко грчке територије. Пошто смо се окрепили и одморили, послали су нас у задње одбрамбене редове Солуна, двадесетак километара удаљене од града.

Почетком 1916. разапели смо шаторе код села Гундулара. Фронт још није стигао до нас али се стално приближавао.

Под окриљем ноћи цепелин се поново појавио. Али, чекало га је изненађење...

У ДЕЛТИ ВАРДАРА

Месечина је продирала кроз узани отвор на шатору у коме смо спавали. То ми је сада била једина кућа а лежај — сламарица напуњена нечим што је некада било слама, а данас само ситна плева јер ни сам не знам колико је војника пре мене лежало на њој.

Погледао сам према четворици другова који су спавали са мном у шатору. Гимназијалац Вељко Кремић гласно је хркао.

Из мисли ме је пренуо необичан звук који је постајао све јачи. Нисам хтео да излазим из шатора јер су ме напољу чекали ројеви комараца. Никад их у животу нисам толико видео. Цео овај крај, у пречнику од 20 километара, налазио се у мочварној и муљевитој делти Вардара. Шаторе смо подизали на малим острвима и већи део дана проводили борећи се против ројева тих насртљивих инсеката. Толико их је падало на нас да су нам се понекад виделе само очи.

Као што је полако наилазио, звук се полако и изгубио у правцу Солуна. После петнаест минута чуле су се експлозије у граду. Поскакали смо као опарени и већ после неколико тренутака били под пуном ратном опремом. За то нам и није требало много времена јер смо готово сви спавали у униформама.

Када су се експлозије утишале вратили смо се на спавање. До зоре нисам могао ока да склопим. О ноћашњим догађајима сазнали смо када је свануло: у логор је стигла вест да је немачки цепелин долетео изнад Солуна и бомбардовао град. Нико од нас није видео ту чудну летелицу о којој смо само слушали разне приче.

Дани су и даље текли једнолично. Борби није било али смо очекивали да се фронт приближи Солуну и нашим положајима.

ВЕЉО, ДИЖИ СЕ!

Звук који сам први пут чуо средином априла поново се огласио у ноћи између 5. и 6. маја. Опет сам се те ноћи борио са сном. Овога пута знао сам од чега долази необичан звук.

— Вељо — викнуо сам узбуђен и просто га изврнуо са сламарице — дижи се! Ниси на свом Златибору. Опет нам долазе „гости"!

Није прошло ни три минута а цео логор је био на ногама. На жалост, овог пута ноћ је била мрачна. Узалуд смо гледали према небу. Тек кад је звук био изнад нас назрели смо црну масу која се удаљавала према Солуну.

Цепелин више није могао да изненади браниоце града. Небо су почели да шарају снопови великог броја рефлектора са земље и бродова у луци. Светлосни снопови су лутали небом, али од цепелина ни трага. Сасвим случајно, један рефлектор је успео да му осветли реп управо кад је почео да изручује свој смртносни товар. То је било довољно да га осветле и други рефлектори. Блештава светлост „заробила" је летећег непријатеља а одмах затим засула га је киша артиљеријских зрна са земље. Такву грдосију није било тешко погодити. Један хитац га је сустигао кад је већ узмицао.

Десетак километара од Солуна, тачно на средини између града и нашег логора, цепелин је почео да пада. Падао је право и потонуо у ноћ над мочваром. Његов крај објавила је заглушна експлозија.

Кренули смо према шаторима живо расправљајући о догађају. О спавању те ноћи, више није могло да буде ни говора. Били смо сувише узбуђени. Зауставио нас је глас командира који је наређивао једном нижем официру:

— Сазовите збор Бачке чете. Сместа!

Упутство које смо добили било је кратко: подељени у групе од по осморо у свануће требало је да кренемо у мочвару у потрагу за остацима цепелина.

ПОТРАГА

Кренули смо чим је свануло. Групе су се разишле на све стране. Тешко смо се пробијали кроз муљ и блато. Од комараца нисмо могли ни очи да отворимо. Под пуном ратном спремом, са шлемом на глави, тражили смо сува места где би могли да станемо, али таквих места готово да и није било. Понекад смо пропадали у муљ до појаса. Пијавице су нам се лепиле за руке а трска нам парала лица и руке. На неколико места морали смо да пливамо.

Изненада, из једне шикаре, појавио се рибар у чамцу. Био је престрашен. Кад је угледао нас војнике још више му се појачао страх јер није знао чијој војсци припадамо. Када смо га упитали за цепелин једва је промуцао:

— Та... там.. мм.. о је! — показујући у правцу једног острвца недалеко од нас. — Много је велики! Као мост на Вардару!

Пожурили смо у правцу који нам је показао. Велики костур сагорелог цепелина видели смо још из даљине. Привукли смо се нечујно. Четири полугола Немца сушила су одећу на једном дрвету.

Банули смо пред њих са упереним пушкама. Умазани блатом, личили смо на авети. Предали су се без опирања. Одузели смо им ковчежић који су стално држали уза се. Отворио сам га: био је пун златника.

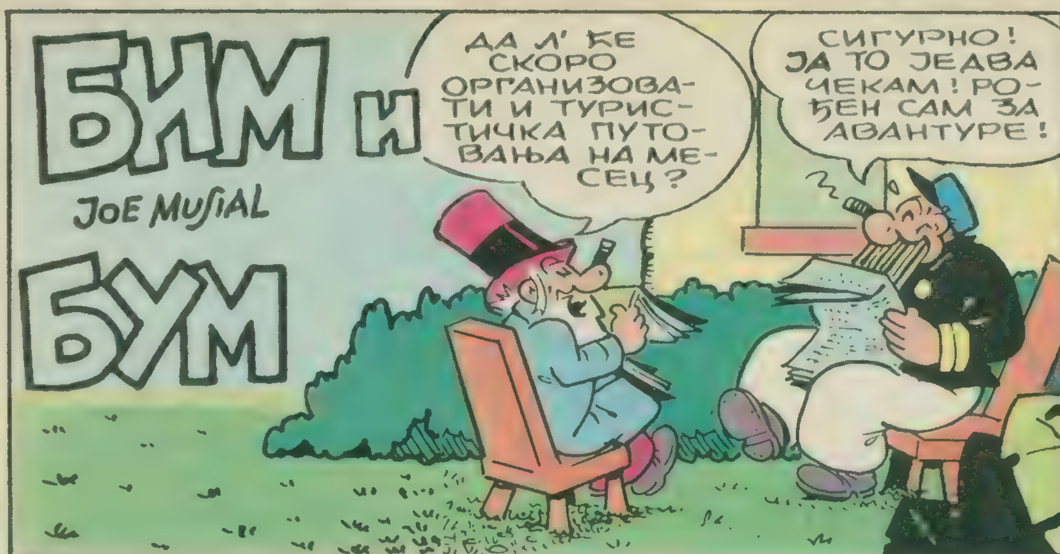
— Добили смо га кад смо кренули на задатак — објаснио нам је најстарији од Немаца — да потплатимо непријатељске војнике да нас пусте преко линије фронта... ако се којим случајем цепелин сруши.

Цела посада цепелина, њих 28 преживела је пад. Док су остали одмах пошли према линији фронта надајући се да ће успети да се пробију до својих, ова четворица су остала да униште остатке цепелина а онда покушају да сустигну остале. Код њих је остао и ковчежић са новцем.

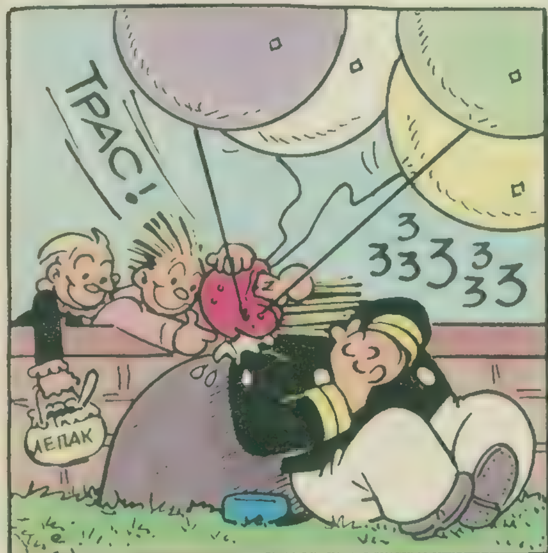
Наравно, нас нису могли да потплате. Заробљене Немце довели смо у наш логор и предали их нашим савезницима Французима. Костур обореног цепелина био је касније пренет у Солун и изложен у једном парку.

Младен Перић, Зетска 3, Београд

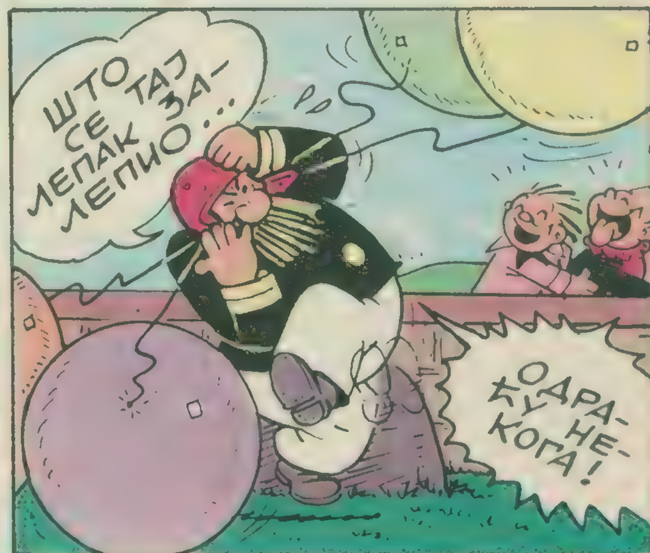
(Хонорар 250 динара)

БИМ и БУМ
JOE MUSIAL
ДА Л' ЋЕ СКОРО ОРГАНИЗОВАТИ И ТУРИСТИЧКА ПУТОВАЊА НА МЕСЕЦ?
СИГУРНО! ЈА ТО ЈЕДВА ЧЕКАМ! РОЂЕН САМ ЗА АВАНТУРЕ!

ХА! ХА! ТАКАВ СТРАШЉИВКО ДА СЕДНЕ У КОСМИЧКИ БРОД!?
ИШ'О БИ' ЈА НА МЕСЕЦ И БАЛОНОМ... САМО ДА ПОБЕГНЕМ ОД ОНИХ ХИЈЕНА, ЖЕНА И КУЋНОГ ПОСЛА! ХА!
???
ПССС БЗЗЗ

ТРАС!
ЗЗЗЗЗЗ
ЛЕПАК

ШТА? КАКО?

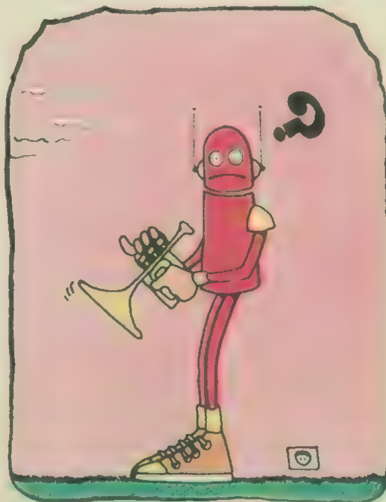

ШТО СЕ ТАЈ ЛЕПАК ЗАЛЕПИО...
ОДРАЋУ НЕКОГА!

ХИЈЕНЕ!
МАМА! КАПЕТАН 'ОЋЕ ДА НАС НАПУСТИ И ПОБЕГНЕ НА МЕСЕЦ!
ЗАР ТАКО?
1169/16

НАПИСАЋЕШ ПЕТ СТОТИНА ПУТА: НЕЋУ ИЋИ ДОК НЕ ОКРЕЧИМ ЦЕЛУ КУЋУ И ИЗРИЉАМ БАШТУ!
ШМРК
ХА!
MUSIAL
© King Features Syndicate, Inc., 1973 World rights reserved.

ШРАФКО

ООАА

?

КО ЛИ ГО ТАКО ЖЕСТОКО ЗВОНИ?!
DUDA

КАЖЕШ ТРУБА?! А ЈА МИСЛИО ДА ЗОВЕШ УПОМОЋ!

ДОШАО ЈЕ ИЗ ДАЛЕКОГ СВЕМИРА. МУДРАЦ МУ ЈЕ НАРЕДИО ДА ОСТАНЕ НА ЗЕМЉИ И БОРИ СЕ ПРОТИВ **СВИХ** КОЈИ МОГУ ДА УГРОЗЕ МИР НА ЊОЈ И ОСТАЛИМ ПЛАНЕТАМА...

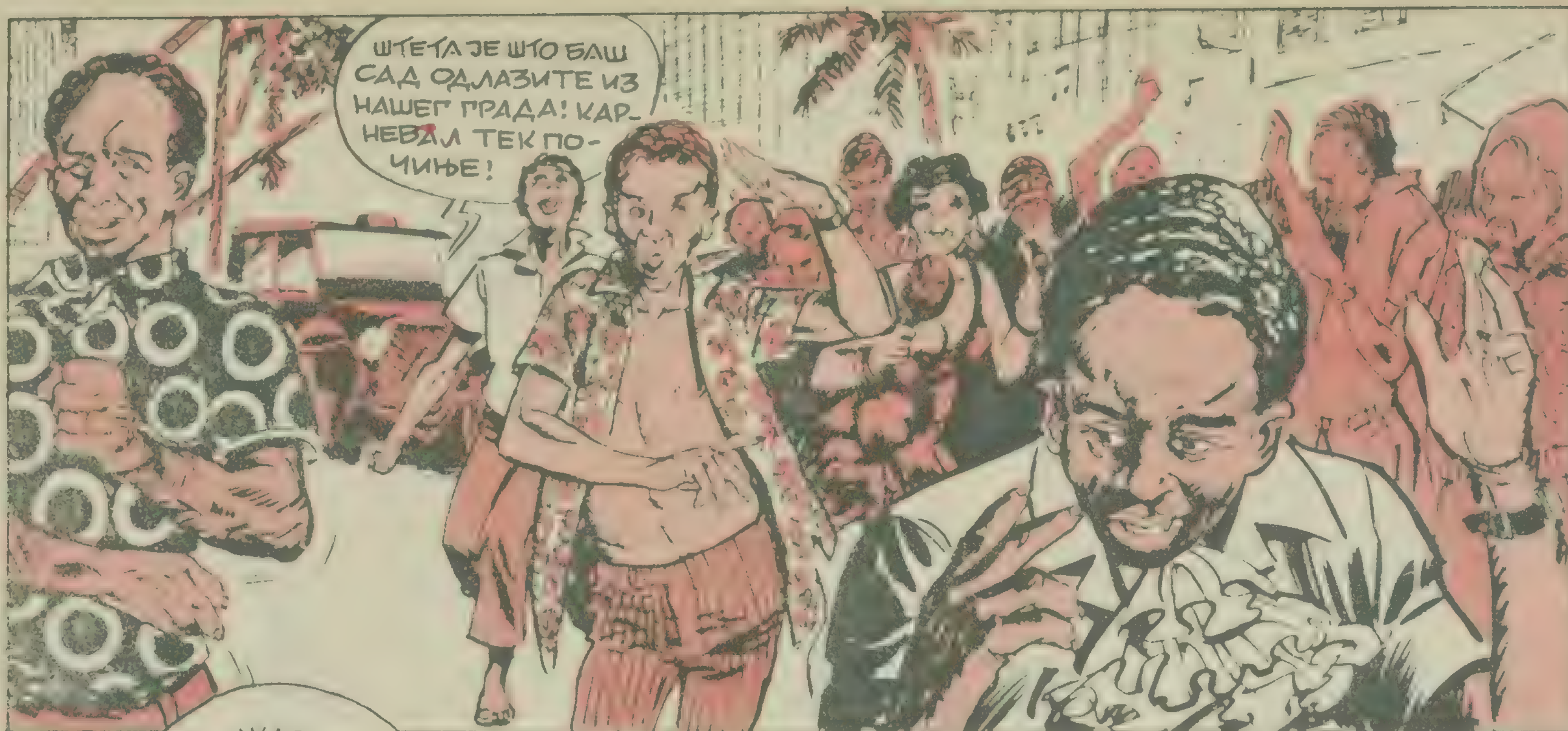
ПОСЛЕ ДУГОГ ПУТОВАЊА ОН ЈЕ СВОЈ КОСМИЧКИ БРОД САКРИО У ДУБИНАМА ПАЦИФИКА ГДЕ ЈЕ ТРЕБАЛО ДА ОСТАНЕ ДОК ЗЕМЉА НЕ БУДЕ СПРЕМНА ДА ПРИСТУПИ КОНФЕДЕРАЦИЈИ НАСТАЊЕНИХ ПЛАНЕТА...

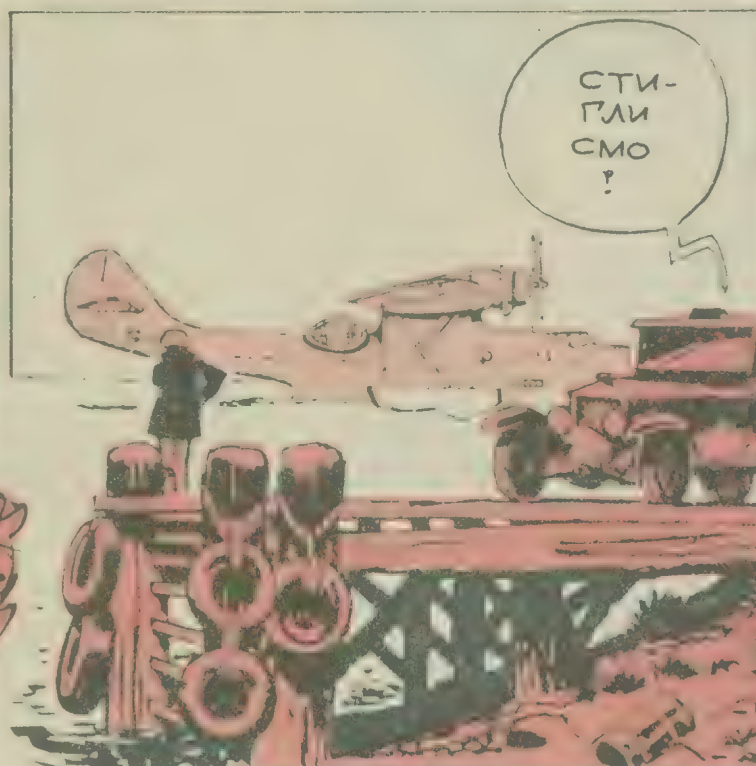
ЊЕГОВО ПОРЕКЛО МОРАЛО ЈЕ ОСТАТИ НЕПОЗНАТО. ЊЕГОВО ИМЕ ЈЕ...

ГРАНИЦА ВРЕМЕНА

ШТЕТА ЈЕ ШТО БАШ САД ОДЛАЗИТЕ ИЗ НАШЕГ ГРАДА! КАРНЕВАЛ ТЕК ПОЧИЊЕ!

ЖАО ЈЕ И МЕНИ... АЛИ, ВЕЋ САМ УНАЈМИО ХИДРОАВИОН И ПИЛОТ МЕ ЧЕКА!

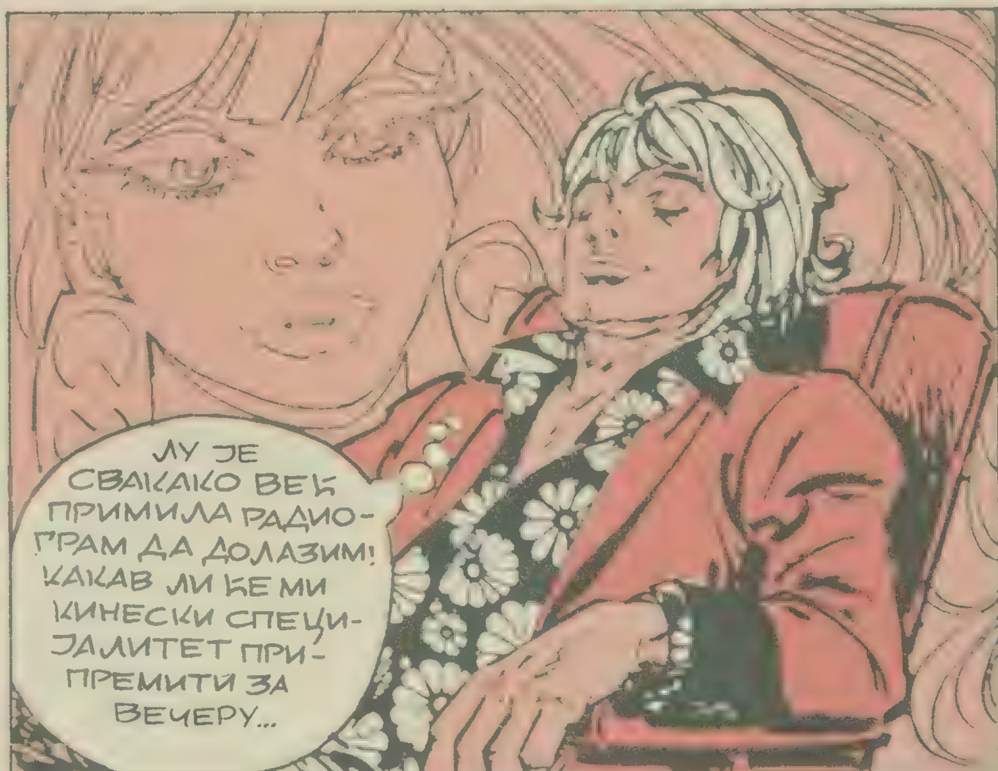

СТИГЛИ СМО!

НАДАМ СЕ ДА ЋЕ ВАМ СЕ ПИЛОТ ДОПАСТИ!
?

МОЖЕТЕ ЛИ МЕ ПРЕБАЦИТИ ДО... ХЕЈ!

ШТА ЈЕ? ЗАР ИМАТЕ НЕШТО ПРОТИВ ЖЕНА-ПИЛОТА?

НЕ БИСТЕ БИЛИ ТАКО БЕЗБРИЖНИ ДА ПОЗНАЈЕТЕ ОСТРВО КАЈА КАЛАВЕРА... ГДЕ ЋЕМО МОРАТИ ДА СЕ СПУСТИМО! ОПАСНО ЈЕ И НЕНАСТАЊЕНО!
ОВАКО ИЗ ВИСИНЕ ИЗГЛЕДА ЛЕПО!

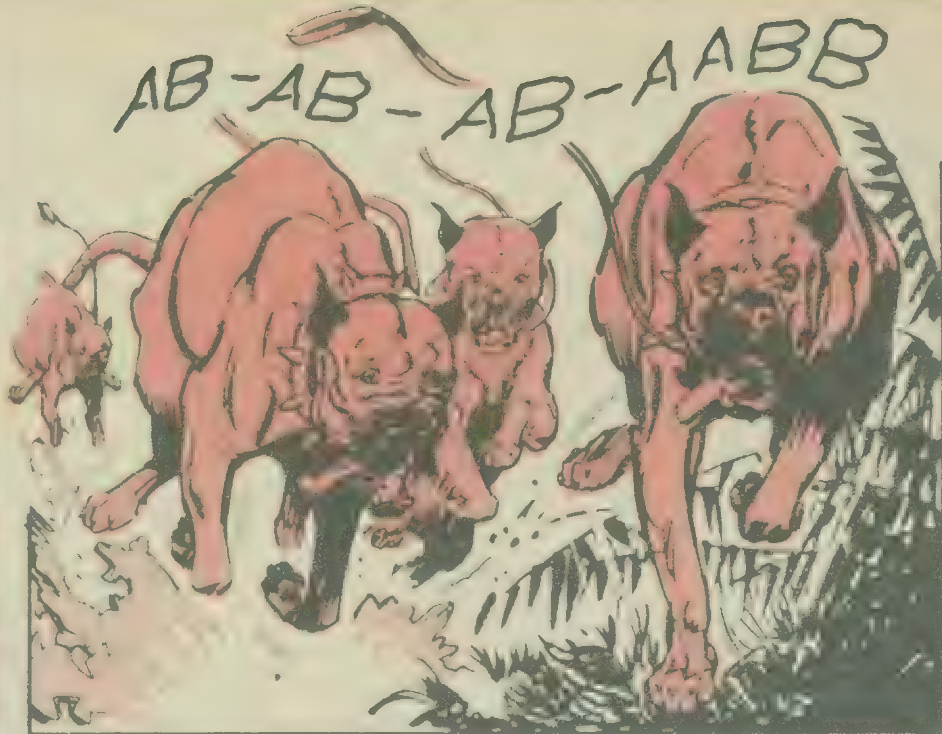

МОЖДА ЈЕ ОПАСНО... АЛ' МИ НЕ ИЗГЛЕДА ДА ЈЕ НЕНАСТАЊЕНО! ПОГЛЕДАЈТЕ! ИЛИ САМ ЈА ЗАБОРАВИО МОРЗЕОВУ СИГНАЛИЗАЦИЈУ ИЛИ...

С.О.С. ... ОГЛЕДАЛОМ МЕЂУНАРОДНИ ЗНАК ЗА ПОЗИВ У ПОМОЋ!

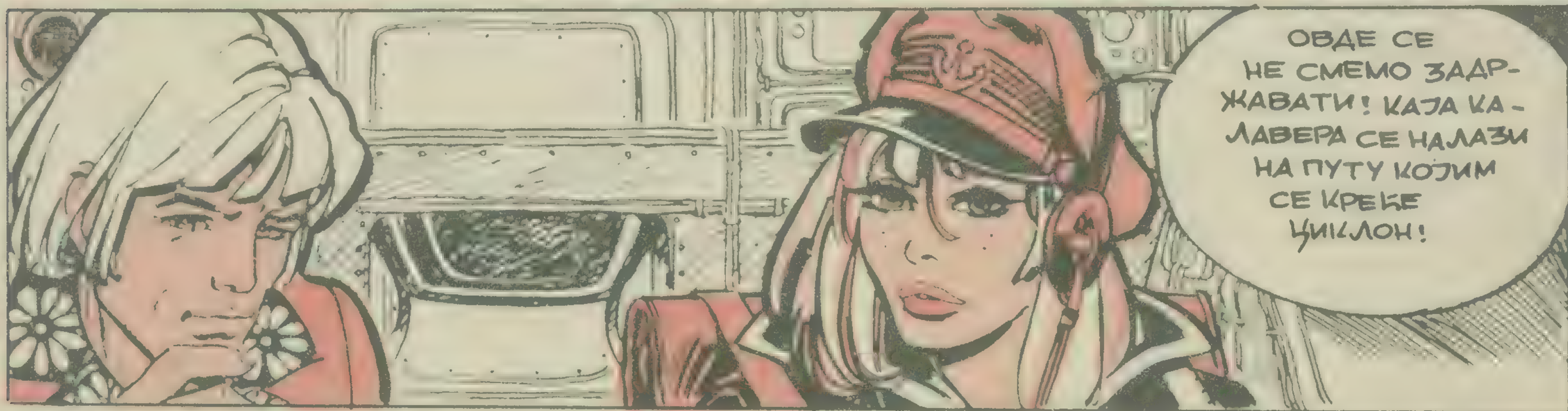

АЛИ, ЗАР СУ МОРЗЕОВИ ЗНАЦИ БИЛИ ПОЗНАТИ У 17. ВЕКУ? ОДЕЛО КОЈЕ ЈЕ НЕЗНАНАЦ НОСИО НОСИЛО СЕ У 17. ВЕКУ...

СИГНАЛИ СУ НАЈЕДНОМ ПРЕСТАЛИ. ЧОВЕК КОЈИ ИХ ЈЕ СЛАО УПЛАШЕНО СЕ ОКРЕНУО...

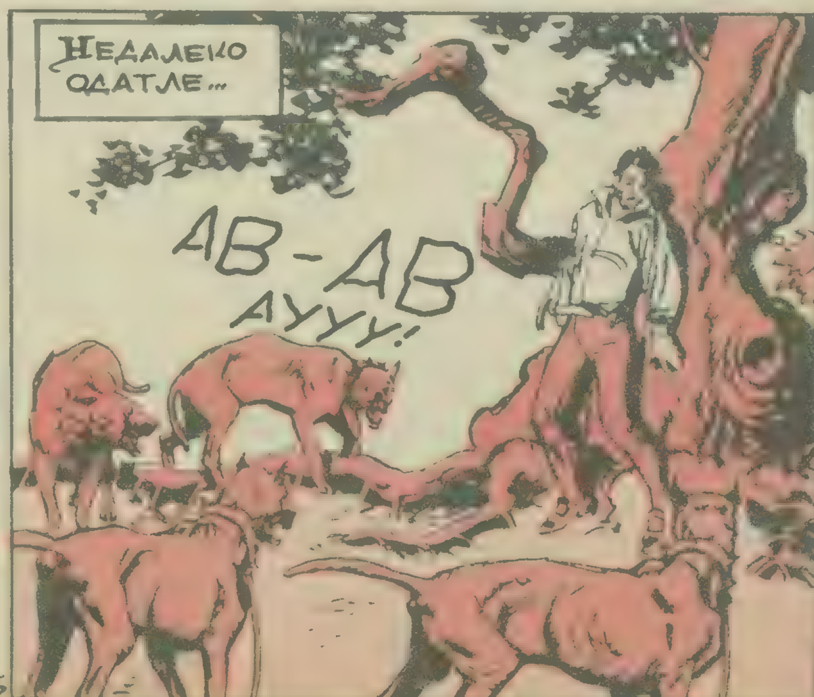

АВ-АВ-АВ-ААВВ

ДА НИЈЕ ОВО НЕКА ШАЛА?
ОБОЈЕ СМО ВИДЕЛИ СИГНАЛЕ! МОЖДА ЈЕ НЕКО У ОПАСНОСТИ... НЕ МОЖЕМО СЕ ОГЛУШИТИ О ЊЕГОВЕ ПОЗИВЕ!

У ПРАВУ СТЕ!

ОВДЕ СЕ НЕ СМЕМО ЗАДРЖАВАТИ! КАЈА КАЛАВЕРА СЕ НАЛАЗИ НА ПУТУ КОЈИМ СЕ КРЕЋЕ ЦИКЛОН!

ПРЕСТАЋЕМО САМО ДА ВИДИМО! НЕЋЕМО СЕ ЗАДРЖАВАТИ!

НЕДАЛЕКО ОДАТЛЕ...
АВ-АВ
АУУУ!

АХА! ОПЕТ СМО ТЕ УХВАТИЛИ!

ПЛАТИЋЕШ НАМ ЗБОГ ТОГ ПОКУШАЈА БЕКСТВА!

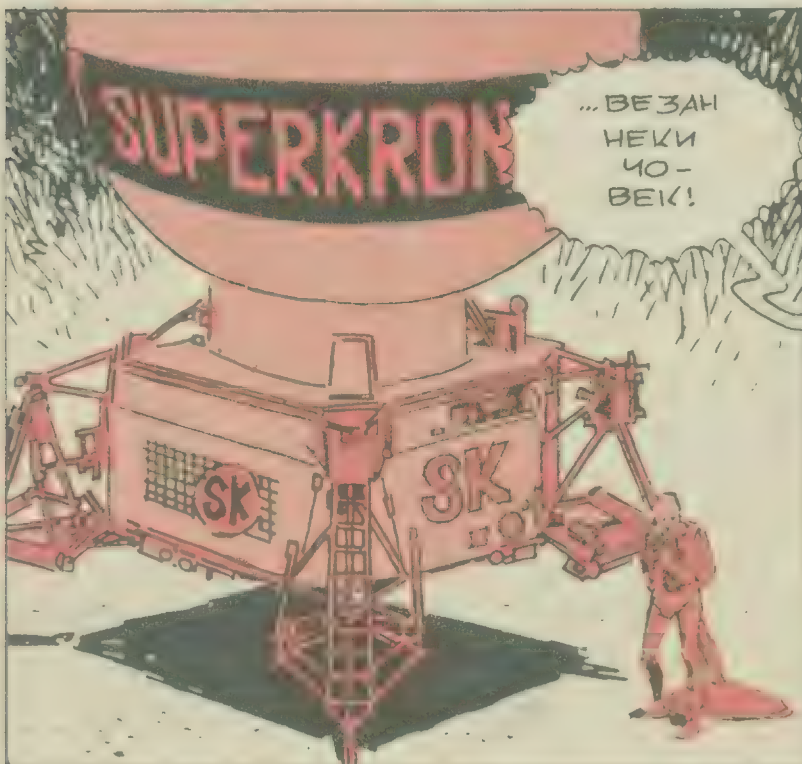

ПОШТЕДИТЕ МЕ! НЕМОЈТЕ МЕ УБИТИ!
УМУКНИ, КУКАВИЦЕ! ЈЕДНООКИ МОРГАН ИМА ДРУГЕ ПЛАНОВЕ С ТОБОМ! ПОЛАЗИ... ТВОЈ ПРИЈАТЕЉ ТЕ ЧЕКА! ЊЕГА СМО ДОБРО ВЕЗАЛИ!

ЧИНИ МИ СЕ ДА СМО НА ПРАВОМ ПУТУ! ПОЗИВ ЗА ПОМОЋ ДОЛАЗИО ЈЕ ИЗ ОВОГ ПРАВЦА!
А МЕНИ СЕ ЧИНИ ДА СМО ПРЕДУБОКО ЗАШЛИ У ШУМУ!

ПОГЛЕДАЈТЕ! НЕШТО СВЕТЛУЦА МЕЂУ ЛИШЋЕМ!
ОПЕТ С.О.С.?

НЕ! НИСУ СИГНАЛИ! ПОГЛЕДАЈТЕ!
ШТА ТО МОЖЕ БИТИ?

ОВАКО НЕШТО НИКАД НИСАМ ВИДЕЛА!
НИ ЈА! НЕКАКАВ ЧУДАН АПАРАТ... А ПОРЕД ЊЕГА ЈЕ...

SUPERKRON
...ВЕЗАН НЕКИ ЧОВЕК!
SK
SK

КО БИ ТО МОГАО БИТИ? И ЗАШТО ЈЕ ВЕЗАН? ОДРЕШИМО ГА... БРЗО!
ЧЕКАЈТЕ! ЧУЈЕМ ГЛАСОВЕ! НЕКО ДОЛАЗИ!

ЈУ-ХУ-ХУ ХУ!
ЈАДНИ МЛАДИЋУ! УХВАТИЛИ СУ ТЕ... ПРОПАЛА НАМ ЈЕ И ПОСЛЕДЊА НАДА... НЕЋЕМО СЕ СПАСТИ ИЗ РУКУ ОВИХ ВАРВАРА!

МИ ВАРВАРИ? КАЖИ ТО САМО ЈОШ ЈЕДНОМ ПА ЋУ ТЕ САТЕРАТИ У ЗЕМЉУ!

?
АЛИ... ШТА СЕ ТО ДОГАЂА?
ДА ЈЕ ТУ НЕГДЕ У БЛИЗИНИ ФИЛМСКА КАМЕРА ПОМИСЛИО БИХ ДА СЕ СНИМА НЕКИ ФИЛМ! ОВАКО...

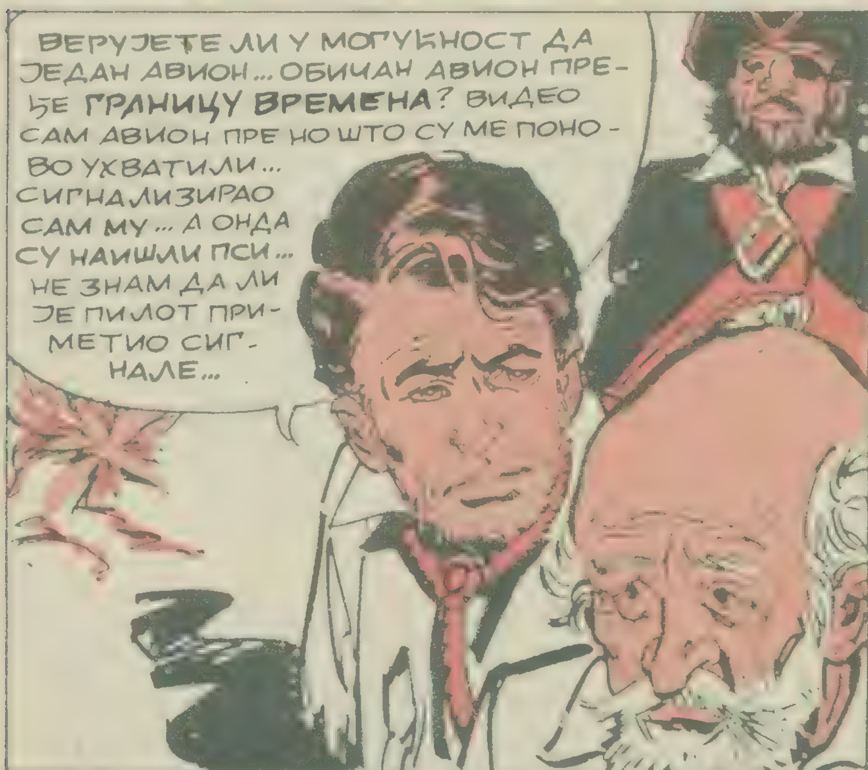

ШТА ЈЕ ПСУ?
МОРА ДА ЈЕ ОСЕТИО НЕКУ ЖИВОТИЊУ!
ГРРРр

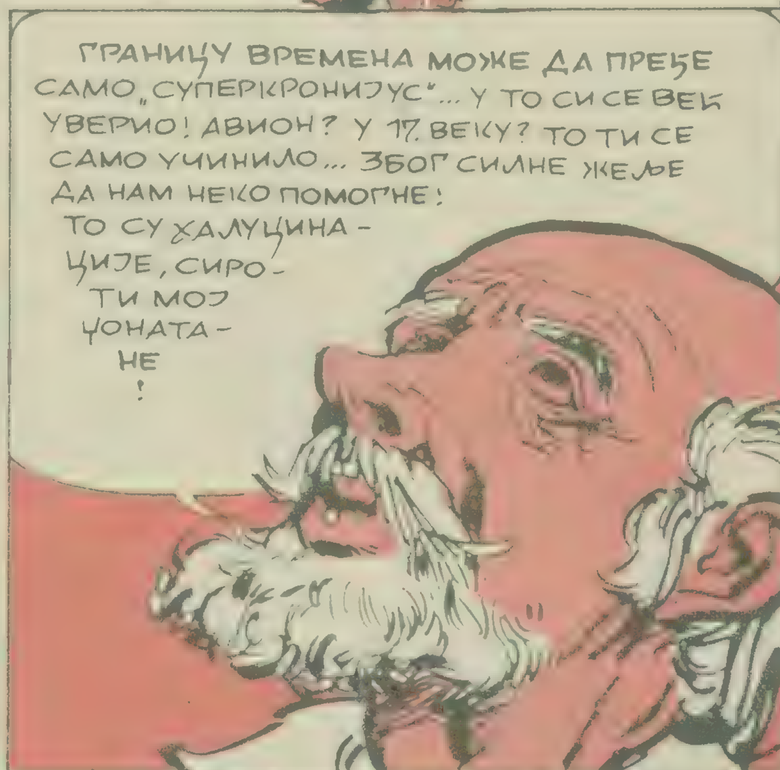

АКО ПАС КРЕНЕ ОВАМО, ОТКРИЋЕ НАС!
НАДАЈМО СЕ ДА НЕЋЕ... ЈЕР СА ОВОЛИКОМ БАНДОМ НЕ БИСМО ЛАКО ИЗИШЛИ НА КРАЈ!

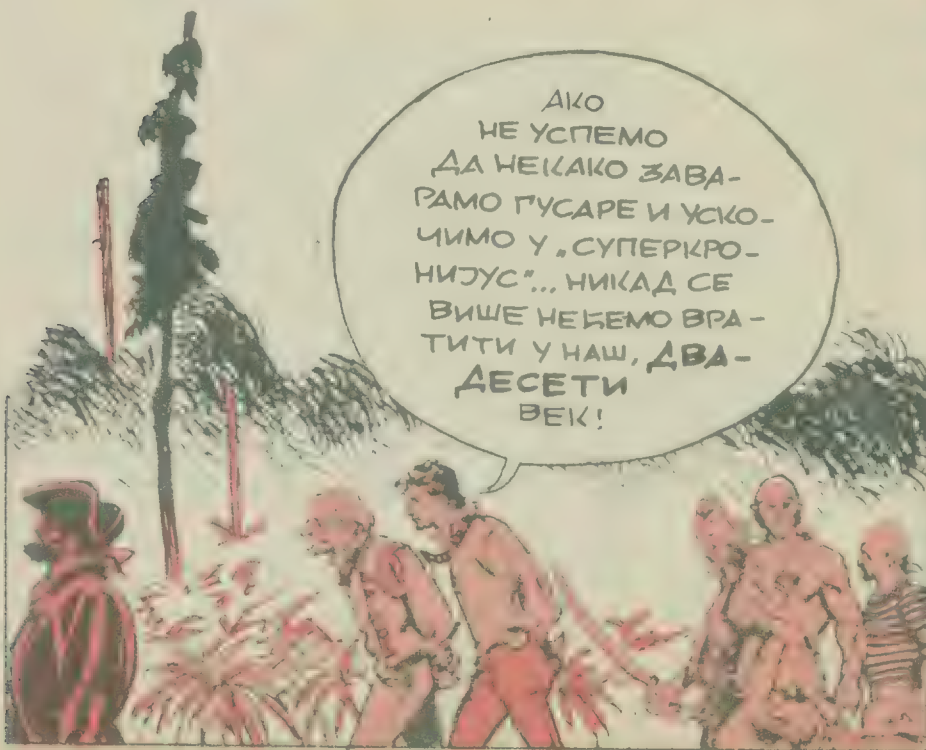

СРЕЋОМ...
НАТРАГ, ПРОКЛЕТА ЖИВОТИЊО!
НАПРЕД! ПОКРЕТ!

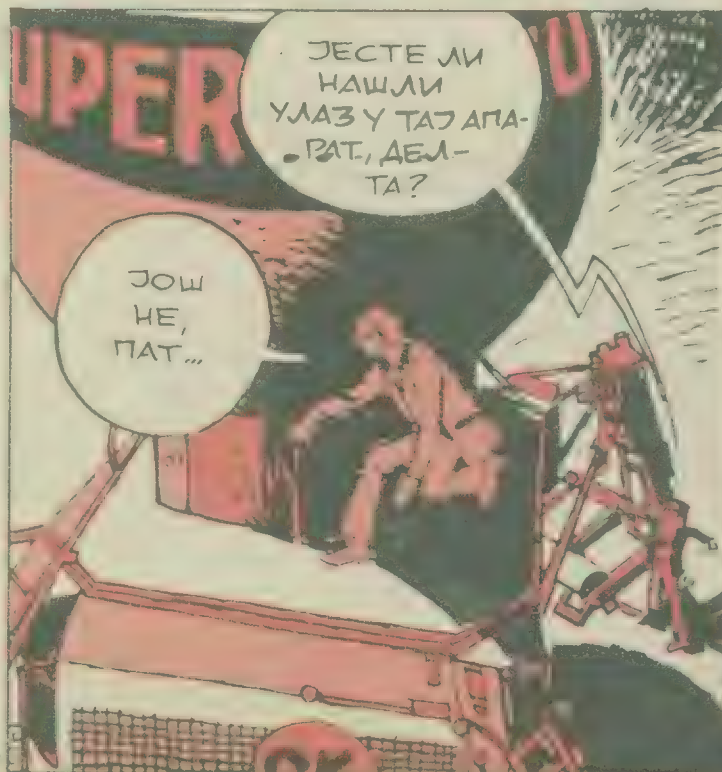

ХУ!

ПССТ! ДОКТОРЕ КРОНИЈУС... ХТЕО БИХ НЕШТО ДА ВАС ПИ-ТАМ...
ПИ-ТАЈ, СИНЕ МОЈ!

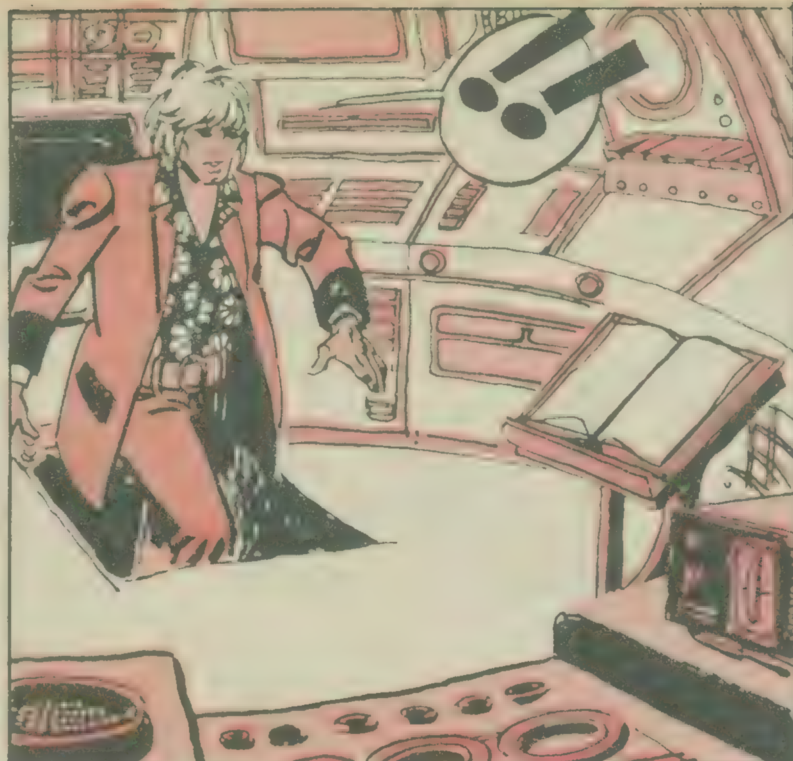

ВЕРУЈЕТЕ ЛИ У МОГУЋНОСТ ДА ЈЕДАН АВИОН... ОБИЧАН АВИОН ПРЕ-ЂЕ ГРАНИЦУ ВРЕМЕНА? ВИДЕО САМ АВИОН ПРЕ НО ШТО СУ МЕ ПОНО-ВО УХВАТИЛИ... СИГНАЛИЗИРАО САМ МУ... А ОНДА СУ НАИШЛИ ПСИ... НЕ ЗНАМ ДА ЛИ ЈЕ ПИЛОТ ПРИ-МЕТИО СИГ-НАЛЕ...

ГРАНИЦУ ВРЕМЕНА МОЖЕ ДА ПРЕЂЕ САМО „СУПЕРКРОНИЈУС"... У ТО СИ СЕ ВЕЋ УВЕРИО! АВИОН? У 17. ВЕКУ? ТО ТИ СЕ САМО УЧИНИЛО... ЗБОГ СИЛНЕ ЖЕЉЕ ДА НАМ НЕКО ПОМОГНЕ! ТО СУ ХАЛУЦИНА-ЦИЈЕ, СИРО-ТИ МОЈ ЏОНАТА-НЕ!

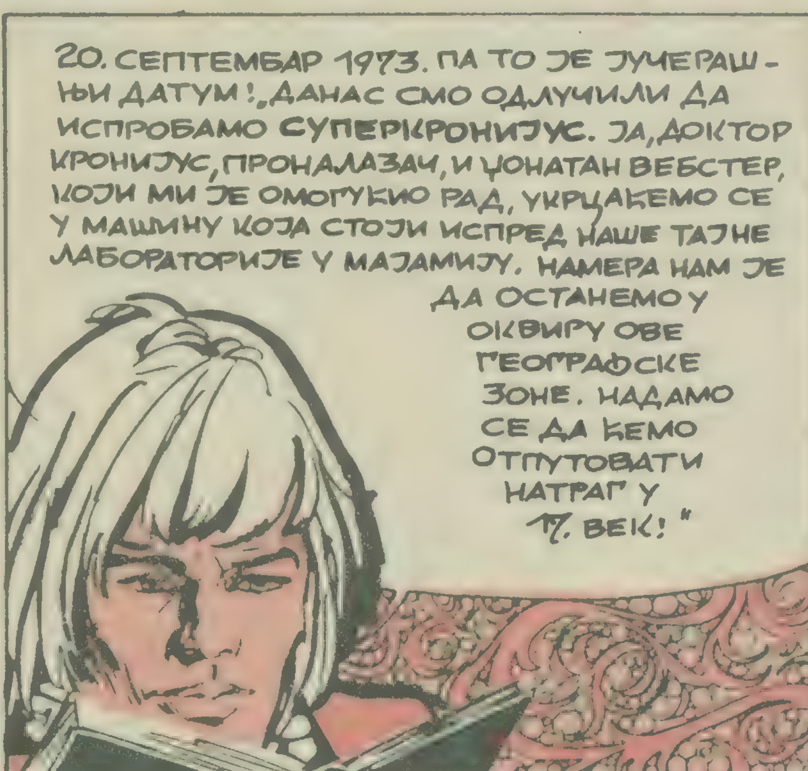

АКО НЕ УСПЕМО ДА НЕКАКО ЗАВА-РАМО ГУСАРЕ И УСКО-ЧИМО У „СУПЕРКРО-НИЈУС"... НИКАД СЕ ВИШЕ НЕЋЕМО ВРА-ТИТИ У НАШ, ДВА-ДЕСЕТИ ВЕК!

UPER
ЈЕСТЕ ЛИ НАШЛИ УЛАЗ У ТАЈ АПА-РАТ, ДЕЛ-ТА?
ЈОШ НЕ, ПАТ...

ЧЕКАЈТЕ... МЕХАНИЗАМ ПОПУШТА... ВРАТА СЕ ОТВАРА-ЈУ!
PPPPP

!!

БРОДСКИ ДНЕВНИК! ЧУДНО... У ЊЕМУ ЈЕ САМО ЈЕДНА ЗАБЕЛЕ-ШКА!
И ШТА ПИ-ШЕ?

20. СЕПТЕМБАР 1973. ПА ТО ЈЕ ЈУЧЕРАШ-ЊИ ДАТУМ! „ДАНАС СМО ОДЛУЧИЛИ ДА ИСПРОБАМО СУПЕРКРОНИЈУС. ЈА, ДОКТОР КРОНИЈУС, ПРОНАЛАЗАЧ, И ЏОНАТАН ВЕБСТЕР, КОЈИ МИ ЈЕ ОМОГУЋИО РАД, УКРЦАЋЕМО СЕ У МАШИНУ КОЈА СТОЈИ ИСПРЕД НАШЕ ТАЈНЕ ЛАБОРАТОРИЈЕ У МАЈАМИЈУ. НАМЕРА НАМ ЈЕ ДА ОСТАНЕМО У ОКВИРУ ОВЕ ГЕОГРАФСКЕ ЗОНЕ. НАДАМО СЕ ДА ЋЕМО ОТПУТОВАТИ НАТРАГ У 17. ВЕК!"

ВРЕ-МЕПЛОВ, ЗНАЧИ! АЛИ, КАКО ЈЕ ТО МОГУЋНО! ДА-НАС ЈЕ 21. СЕП-ТЕМБАР 1973. И МИ БИСМО МОГЛИ...
SUPERKRONIUS
ТА-ЧНО, ПАТ! НАСТАВИ-ТЕ МИ-САО!
SK
SK

ЗАМИСЛИТЕ ДА И МИ ПОКУШАМО ДА ПОМОЋУ ТОГ „СУПЕР-КРОНИЈУСА" ПРЕЂЕМО ГРАНИЦУ ВРЕМЕНА... ИЛИ ДА СЕ АПАРАТ ПОКРЕНЕ И ОДВУЧЕ НАС У 17. ВЕК!

ЗНАМ ДА ОВО ЗВУЧИ КАО СТРАНИЦА ИЗ НЕКОГ НАУЧНО-ФАНТАСТИЧНОГ РОМАНА И ДА ВАМ МОЖЕ ИЗГЛЕДАТИ ГЛУПО...

НЕ, ПАТ! ИМАМ МНОГО РАЗЛОГА ДА СЕ НЕ СМЕЈЕМ НАУЧНОЈ ФАНТАСТИЦИ ЈЕР САМ НА НЕКИ НАЧИН И ЈА ЊЕН ДЕО!

НЕШТО МИ ЈЕ ОВДЕ СУМЊИВО!

SUPERKRONIU

КАЖЕМ ЈА ТЕБИ ДА ТРЕБА ВЕРОВАТИ ПСЕЋЕМ ИНСТИНКТУ! НЕКО СЕ НАЛАЗИ НА ОВОМ ОСТРВУ... И СУДЕЋИ ПО ОТВОРЕНИМ ВРАТИМА... ТАЈ НЕКО ЈЕ У МАШИНИ!

САКРИЋЕМО СЕ У ЖБУЊЕ И ЧЕКАТИ ДА ИЗИЂЕ!

ТРЕБАЛО БИ ВРЕМЕНА ДА СЕ ОВО ИСПИТА! АЛИ ПРЕТИ НАМ ЦИКЛОН И ЗАТО ЈЕ БОЉЕ ДА ПОТРАЖИМО НАШ ХИДРОАВИОН

ЧИМ СЕ УКРЦАМО ПОКУШАЋУ ДА УСПОСТАВИМ РАДИО-ВЕЗУ С НАЈБЛИЖОМ БАЗОМ! АКО НЕ УСПЕМ, ТО МОЖЕ БИТИ ДОКАЗ ДА СМО СТВАРНО У 17. ВЕКУ!

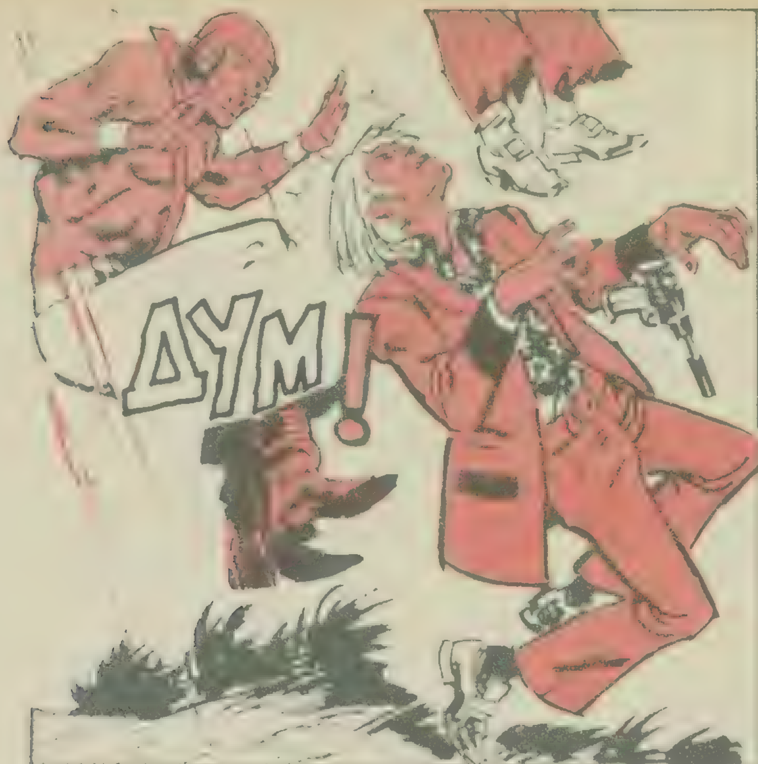

ПАТ И ДЕЛТА КРЕНУЛИ СУ ПРЕМА ХИДРО-АВИОНУ АЛИ...

!?

ОХ!

ПРО-КЛЕТ-СТВО!

ЧУВАЈ СЕ, ДЕЛТА!
БААМ!

ДУМ!

ПУСТИТЕ МЕ, ДИВ-ЉАЦИ!
ГЛЕ КАКО СЕ ОТИМА... КАО ДИВЉА МАЧКА! ВЕЖИТЕ ИХ... ПА НА ГАЛИЈУ С ЊИМА!

Кад је нај-зад Делта отворио очи...
ХВАЛА НЕБЕСИ-МА! ОСВЕСТИО СИ СЕ!

ВИШЕ НЕМА СУМЊЕ, ДЕЛТА! ПОГЛЕДАЈ... ПА ЋЕШ СЕ САМ УВЕРИТИ! ТИ ЉУДИ СУ ИЗ ДРУГОГ ВЕКА, НЕ ИЗ НАШЕГ!

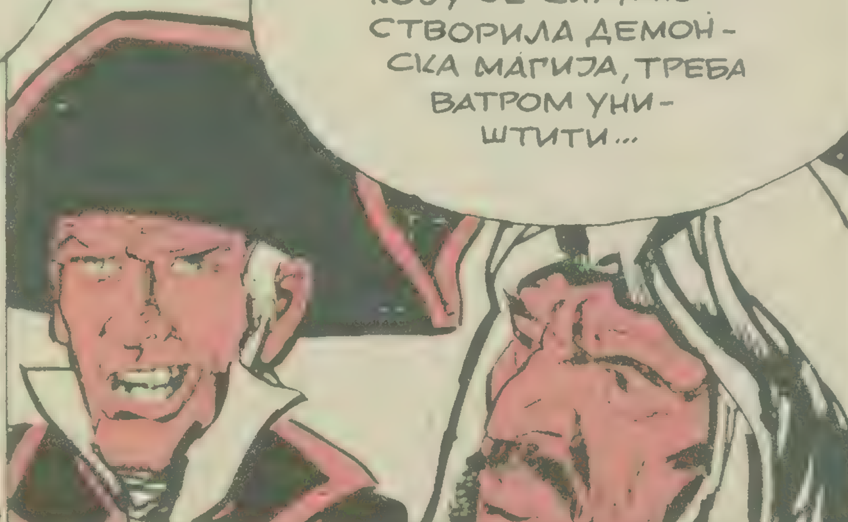

ОТ-КУД ОВЕ ГАЛИ-ЈЕ?
ПАТ, ТВОЈА КАЈА КАЛАВЕРА ЛИЧИ НА ОСТРВО С БЛА-ГОМ!
АЛ' ЈА ИПАК НЕ ВЕ-РУЈЕМ У ПОВ-РАТАК У 17. ВЕК! МОРА ДА ПОС-ТОЈИ НЕКО ОБЈАШЊЕ-ЊЕ!
ДЕЛТА! НЕКО ДОЛА-ЗИ!

ПОЂИТЕ ЗА МНОМ! СУД ЧЕКА НА ВАС!
СУД! КАКАВ СУД... ЧИЈИ СУД?

ЧЛАНОВИ СУДА ОДЛУЧИЋЕ ДА ЛИ ЋЕТЕ ОСТАТИ У ЖИВОТУ ИЛИ НЕ! СУД САЧИЊАВАЈУ ХРАБРИ МЕЈНВОРИНГ, КОЈЕРЕДИН ТРЕЋИ И ПАБЛО ЕЛ ОЛОНЕС...

ЗАРОБЉЕНИЦИ, УСТАНИТЕ!

ОХ, ЏОНАТАНЕ! НЕСРЕЋАН САМ ШТО САМ ТЕ У ОВО УВУКАО!
НЕ КРИВИТЕ СЕБЕ, ДОКТОРЕ КРОНИЈУС! КО ЈЕ МОГАО ДА ПРЕДВИДИ ДА ЋЕ СЕ НАШЕ ПУТОВАЊЕ КРОЗ ВРЕМЕ ОВАКО ЗАВРШИТИ! ЈА САМ ЖЕЛЕО ДА НЕШТО ПОСТИГНЕМ У НАУЦИ ДА БИ СЕ МОЈА МАЈКА МОГЛА СА МНОМ ПОНОСИТИ!

СУД НЕ МОЖЕ ДА ПОВЕРУЈЕ У ВАШУ ПРИЧУ О ПУТОВАЊУ КРОЗ ВРЕМЕ И СМАТРА ДА ВАШУ МАШИНУ, КОЈУ ЈЕ СИГУРНО СТВОРИЛА ДЕМОНСКА МАГИЈА, ТРЕБА ВАТРОМ УНИШТИТИ...

А ВАС, КАО УХОДЕ И НЕПРИЈАТЕЉЕ, СУД ОСУЂУЈЕ НА СМРТ! ТАКВУ КАЗНУ ЗАСЛУЖУЈЕ СВАКО КО СЕ УВУЧЕ У ЦАРСТВО ГУСАРА!
И ЈА!
СЛАЖЕМ СЕ С ПРЕСУДОМ!
НЕ! ЧЕКАЈТЕ!

НЕ МОЖЕТЕ МИ ТО УЧИНИТИ! ЈА САМ БОГАТ! ВЕОМА БОГАТ... МОГУ ВАМ ДАТИ ГОМИЛУ ЗЛАТА!
КО? ТИ?
У ВАШОЈ МАШИНИ НЕМА ЗЛАТА!
НЕ ДОЗВОЛИ ДА ОД НАС СУДИЈА ПРАВИ БУДАЛЕ!

ДОЗВОЛИТЕ ДА СЕ ВРАТИМ У НАШ ВЕК... ВРАТИЋУ СЕ СА ЗЛАТОМ! СА МНОГО ЗЛАТА! ПУСТИТЕ МЕ У ВРЕМЕПЛОВ...
ПУСТИ, СИНКО! БУДИ ЈАК... НАША СУДБИНА ЈЕ ВЕЋ ОДЛУЧЕНА...

ЛАЖЕШ... СВЕ ЛАЖЕШ! А АКО И НЕ ЛАЖЕШ КО НАМ ГАРАНТУЈЕ ДА ЋЕШ СЕ ВРАТИТИ СА ЗЛАТОМ?
АКО МЕНЕ НЕЋЕТЕ ДА ПУСТИТЕ... ПУСТИТЕ ДОКТОРА КРОНИЈУСА! ОН ЋЕ СЕ ВРАТИТИ СА ЗЛАТОМ! ПРЕКЛИЊЕМ ВАС! ЖЕЛИМ ДА СЕ ВРАТИМ СВОЈОЈ МАЈЦИ!
СМИРИ СЕ, ЏОНАТАНЕ! НИКАД ОНИ НА ТО НЕЋЕ ПРИСТАТИ!

УМУКНИ, ЛУДО МАТОРА! А ТИ... НАСТАВИ! КОЛИКО МОЖЕШ ДА НАМ ДАШ?
15

У МАШИНИ ИМАМ ЧЕКОВНУ КЊИЖИЦУ! ВИ НЕ МОЖЕТЕ ЗНАТИ ШТА ЈЕ ТО... АЛИ, АКО ДАМ ДОКТОРУ ЧЕК НА МИЛИОН ДОЛАРА ОН ГА МОЖЕ УНОВЧИТИ, ТИМ НОВЦЕМ КУПИТИ ЗЛАТО И ДОНЕТИ ГА ОВАМО!

ПА, ШТА ВИ МИСЛИТЕ?
ЈА НЕ ЗНАМ ШТА СУ ТИ „ДОЛАРИ"... АЛ' ИПАК ЗАХТЕВАО БИХ ДВА МИЛИОНА!
АХА! НЕКА НАМ ДА ДВА МИЛИОНА... ИНАЧЕ НИШТА ОД ПОСЛА!

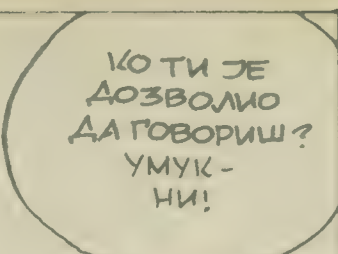

ЏОНАТАНЕ, НЕМОЈ ДА ПРИСТАНЕШ! НЕ ЖЕЛИМ ДА ЗБОГ МЕНЕ ДАШ ТОЛИКИ НОВАЦ! ВЕЋ СИ ДОВОЉНО ПОТРОШИО ЗА МАШИНУ...
НЕМАМ ДРУГОГ ИЗЛАЗА, ДОКТОРЕ! ПРИСТАЈЕМ НА ДВА МИЛИОНА... ХАЈДЕМО У МАШИНУ.. ЧЕКОВНА КЊИЖИЦА ЈЕ ТАМО!

ШТА ТИ МИСЛИШ О СВЕМУ ОВОМЕ, ДЕЛТА?
ЗАБОРАВИМО НАУЧНУ ФАНТАСТИКУ! ОВО ЈЕ ПРОСТ И ЈАСАН СЛУЧАЈ! НЕКО ЈЕ ИСКОРИСТИО СТАРИ ОПРОБАНИ ТРИК...

За то време, изнад мора птице су уплашено крештале...

НЕБО СЕ ПОКРИЛО ТЕШКИМ ОБЛАЦИМА... ПРИБЛИЖАВАО СЕ ЦИКЛОН „БЕТИ"...

РЕЋИ ЋУ ВАМ НЕШТО, ЏОНАТАНЕ! СВИ ОВИ ЉУДИ ЗАЈЕДНО С ВАШИМ ДОКТОРОМ КРОНИЈУСОМ СУ...

КО ТИ ЈЕ ДОЗВОЛИО ДА ГОВОРИШ? УМУКНИ!

МММM!

ДУМ!

ПРОБУДИТЕ СЕ, ЏОНАТАНЕ ВИ СТЕ ЖРТВА СТРАХОВИТЕ ЛУКАВО СМИШЉЕНЕ ПРЕВАРЕ!

А ТИ... ДАЈ МИ ТО! ТО ЈЕ МОЈЕ!

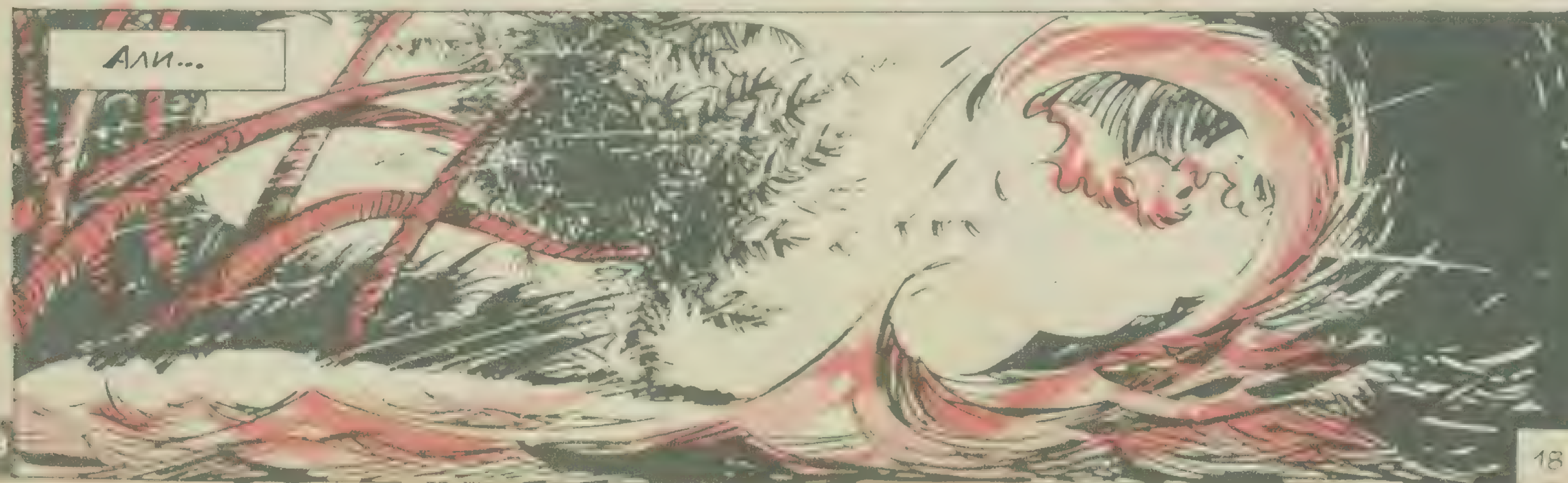

УХВАТИТЕ ГА! САМЛЕЋУ ГА К'О МЕСО ЗА КОНЗЕРВЕ!
ЧУЈЕШ ЛИ ОВО, ПАТ? ВЕРУЈЕШ ЛИ МИ САД?
ПАФ!
ПАФ!

ПАЗИТЕ! ЧУВАЈТЕ СЕ АУТОМАТСКОГ ПИШТОЉА... ЗАКЛОНИТЕ СЕ!
„МЕСО ЗА КОНЗЕРВЕ"? АУТОМАТСКИ ПИШТОЉ"? АЛИ...
ПАФ ПАФ

ДА, СИНКО! ИЗГЛЕДА ДА СИ СВЕ СХВАТИО! АЛИ... ТО ТИ НЕЋЕ НИШТА ПОМОЋИ... НАПРОТИВ!

НЕ ДОЗВОЛИТЕ ИМ ДА ПОБЕГНУ!
АЛИ... ШТА ИМ МОЖЕМО КАД У РУКАМА ИМАМО САМО ОВЕ МУЗЕЈСКЕ ПИШТОЉЧИНЕ!

ДА, ДЕЛТА! ОВЕ СТЕПЕНИЦЕ ВОДЕ НА ПОВРШИНУ! ОВО МОРА ДА ЈЕ ПРАВО ГУСАРСКО УТВРЂЕЊЕ... ОСТАЛО ИЗ СЕДАМНАЕСТОГ ВЕКА!
БРЗО! ТРЕБА ДА СТИГНЕМО ДО ХИДРОПЛАНА ПРЕ НО ШТО СЕ ЦИКЛОН СРУЧИ НА ОСТРВО!

АЛИ...

ВЕТАР ЈОШ НЕ ДУВА СВОМ СИЛИНОМ! ДА ЛИ БИСМО УСПЕЛИ ДА УЗЛЕТИМО?
ПА... МОЖЕМО БАР ДА ПОКУШАМО!

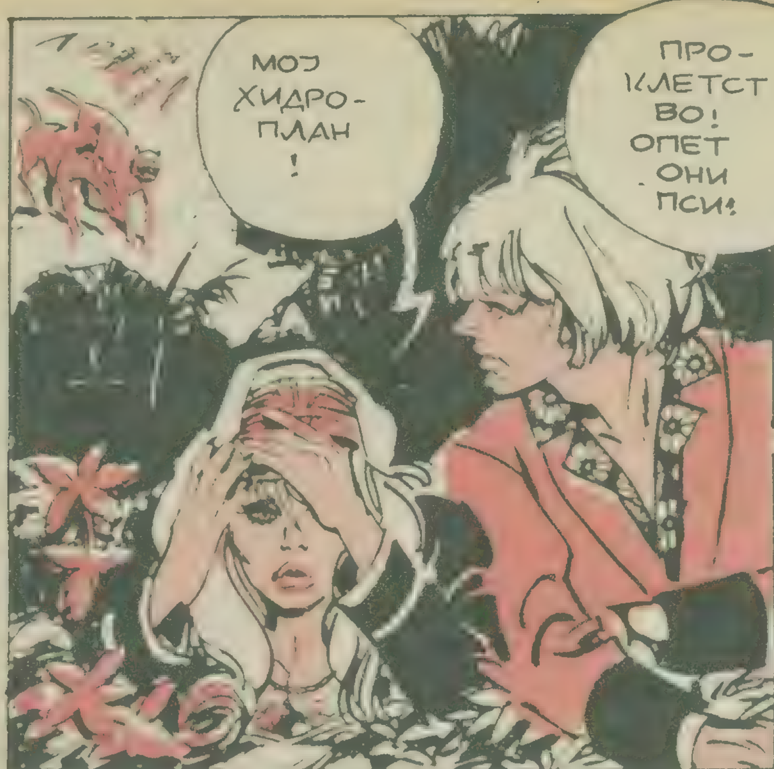

ОХ... СИРОТИ МОЈ ХИДРОАВИОН!
У ГОРЕМ ЈЕ СТАЊУ НО ШТО САМ МИСЛИО!

ЗАПАМТИТЕ ЈЕДНО! АКО ОВО ДВОЈЕ УСПЕЈУ ДА ПОБЕГНУ... СВЕ ЋЕМО ИЗГУБИТИ! НЕЋЕМО ВИШЕ МОЋИ ДА ВАРАМО ТЕ ГЛУПЕ МИЛИОНЕРЕ ЖЕЉНЕ АВАНТУРА!

ДЕЛТА! ЧУВАЈ СЕ... ОНАЈ ТАЛАС...

ИДЕ ПРАВО НА НАС!

КРРРР

МОЈ ХИДРОПЛАН!
ПРОКЛЕТСТВО! ОПЕТ ОНИ ПСИ!

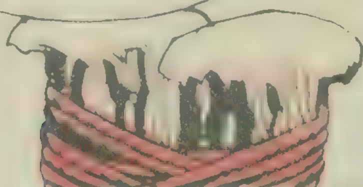

ПАФ! ПАФ! ПАФ!

ПУСТИТЕ ПСЕ НАЊИХ!
АЛИ, МОРГАНЕ! ДОСАД НИСМО УБИЈАЛИ... МОГЛО БИ ДА БУДЕ ОПАСНО...

БЕЗ БРИГЕ! ЦИКЛОН НАМ ЈЕ ДОБРОДОШАО! ПОБИЋЕМО ИХ... АКО ИХ НЕКО И НАЂЕ ПОМИСЛИЋЕ ДА СУ ЖРТВЕ ЦИКЛОНА! УОСТАЛОМ, НА ОВОМ ОСТРВУ НИКО ИХ НЕЋЕ НИ ТРАЖИТИ!

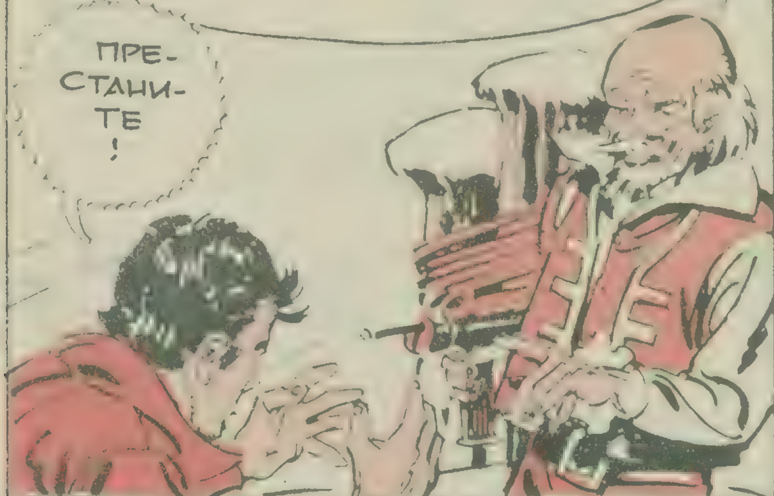

ОВО ЗНАЧИ ДА СУ НАМ И БАНДИТИ ЗА ПЕТАМА! НА НЕСРЕЋУ, НИЈЕ МИ ОСТАЛО ЈОШ МНОГО МЕТАКА!
ПЛОФ
ПЛОФ

ЗА ТО ВРЕМЕ У СКЛОНИШТУ БАНДИТА...
КАКО СТЕ МОГЛИ ТО ДА МИ УЧИНИТЕ? ВОЛЕО САМ ВАС КАО ОЦА, ДОКТОРЕ! МЕСЕЦИМА СМО РАДИЛИ ЗАЈЕДНО...
ХА! ХА! ХА! РАДИЛИ СМО... ТО ВРЕМЕ МИ ЈЕ БИЛО ПОТРЕБНО ДА ЗАДОБИЈЕМ ТВОЈЕ ПОВЕРЕЊЕ!

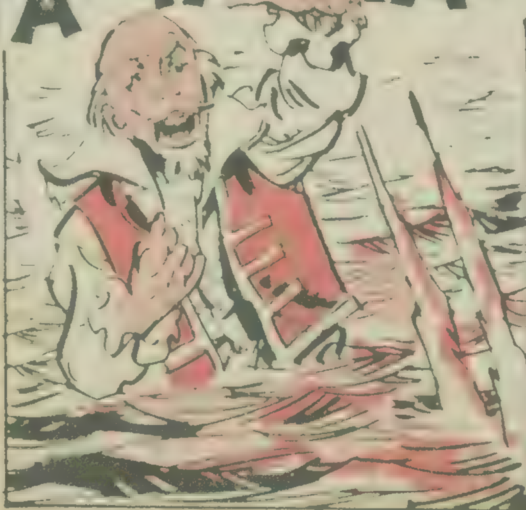

НЕИЗВЕСНОСТ У КОЈОЈ ЈЕ ЖИВЕО ПОСЛЕДЊИХ ДАНА, СТРАХ И САЗНАЊЕ ДА ЈЕ ПРЕВАРЕН, ПОМУТИЛИ СУ ВЕБСТЕРУ УМ...

ЗАШТО НАС НЕ НАПАДНУ?
НЕ ЖУРИ ИМ СЕ! ЗНАЈУ ДА НЕМА МНОГО ИЗГЛЕДА ДА ПОБЕГНЕМО! ПОКУШАЋУ НЕКАКО ДА СЕ ПРИШУЊАМ ДО ХИДРОАВИОНА И ПРЕКО РАДИЈА ЗАТРАЖИМ ПОМОЋ!

АЛИ, ТЕК ШТО СЕ ДЕЛТА ПОКРЕНУО...

НЕ МИЧИ СЕ! ТУ СУ... ВРЕБАЈУ НАС... СВЕ МИ СЕ ЧИНИ ДА ЖЕЛЕ ДА НАС ЖИВЕ УХВАТЕ!
ЗНАШ ЛИ ШТА, ДЕЛТА...?

ВОЛЕЛА БИХ ДА СЕ ПОНОВО СРЕТНЕМО... АЛИ БЕЗ ЦИКЛОНА И ПУЦЊАВЕ! ШТЕТА ШТО ЈЕ ВРЕМЕПЛОВ САМО ТРИК!
У ПРАВУ СИ! ДА ЈЕ ВРЕМЕПЛОВ ПРАВИ МОГЛИ БИСМО ДА СЕ НАЂЕМО НА ФРАНЦУСКОМ ДВОРУ!
22

ИМАЛА БИ ТУ НА ОБРАЗУ ВЕШ-ТАЧКИ МЛА-ДЕЖ У ОБЛИ-КУ СРЦА...
ОХ, ДЕЛТА!

А ТИ БИ БИО ХРАБРИ МУСКЕТАР И С МАЧЕМ У РУЦИ БОРИО БИ СЕ ЗА МОЈУ РУКУ!
ОХ, ПЕТ!

РАТА-ТА-ТАААТ..!

ЈЕСИ ЛИ МУ ВИДЕО ЛИЦЕ? ИЗГЛЕДА КАО ЛУДАК!
НЕ СМЕМО ГУБИТИ ВРЕ-МЕ, ПЕТ! МО-РАМО ОДМАХ ПОЗВАТИ ПОМОЋ! О ЊЕМУ ЋЕМО СЕ КАСНИЈЕ ПОБРИНУ-ТИ!
23

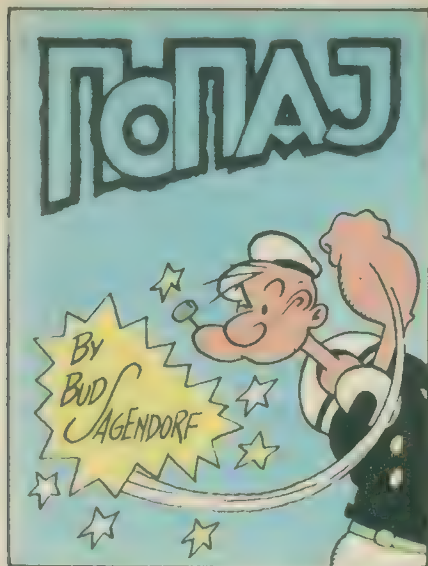

МАМА! МАМА!

КРАЈ

ПОПАЈ
BY BUD SAGENDORF

СРЕЋАН РОЂЕН-ДАН, ДРУЖЕ СТА-РИ!
ХВАЛА, ПЕРО! КЛАДИО БИХ СЕ ДА БИ ТИ ВОЛ'О ДА МИ ЈЕ РОЂЕНДАН СВАКОГ ДАНА!

А ГДЕ ЈЕ ГОСПО'ИЦА ОЛИВА?
ТРКНУЛА ЈЕ ДО КУХИЊЕ! ИМА ТАМО НЕКИ ВАЖАН ПОС'О!

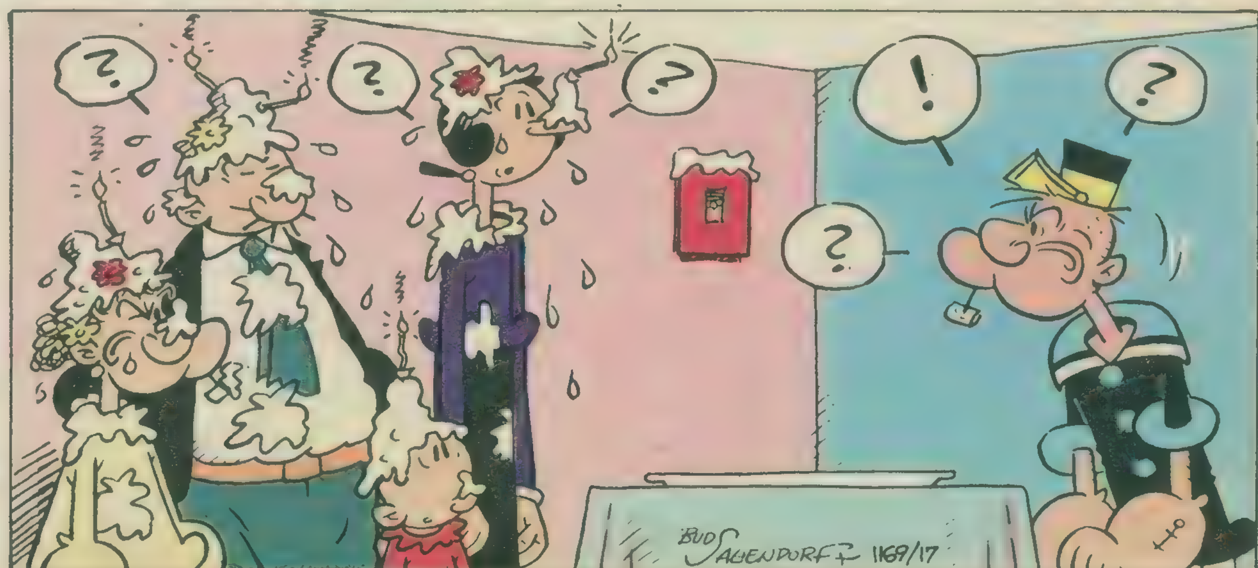

ЈУ-ХУУУ!
ЕВО, СЛАВ-ЉЕНИЧЕ!

УМЕСИЛА САМ ЈЕ СПЕЦИЈАЛНО ЗА ТЕБЕ!
ОХ!

СРЕЋАН ТИ РОЂЕНДАН, ПОПАЈУ!
ШМРК!

А САД ПОЖЕЛИ НЕШТО И УГАСИ ОДЈЕДНОМ СВЕ СВЕЋИ-ЦЕ!
ДО-БРО!
© King Features Syndicate, Inc., 1972 World rights reserved.

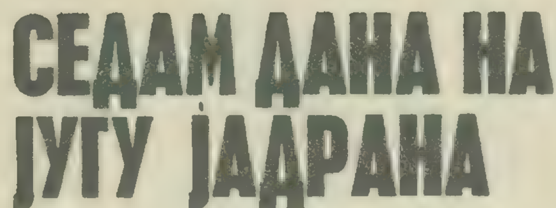

?
?
?
ХВУУШ!

?
?
?
!
?
?
BUD SAGENDORF 1169/17

ТРАЖИМО МАСКОТУ ЗА ЂАЧКУ ШТЕДЊУ

ШТА ЋЕ СВЕ ВИДЕТИ 33 РОБИНЗОНА

Трогир
СПЛИТ
Шолта
Брач
Макарска
Хвар
Плоче
Вис
Пељешац
Корчула
Мљет
Дубровник
Ластово
Цавтат
CALYPSO

СЕДАМ ДАНА НА ЈУГУ ЈАДРАНА

Ако желиш да постанеш морнар на једрењаку »Calypso«, укључи се одмах у наградну игру.

ЗАДАТАК — Нацртај на белом папиру величине 14x9 см амблем за ђачку штедњу, обој га и залепи на полеђину дописнице. С друге стране залепи купон из левог угла на овој страни, који си читко попунио, и одмах пошаљи: Политикином забавнику, 11001 Београд, пошт. фах 124, са назнаком МАСКОТА. Право учешћа у овој занимљивој наградној игри имају сви ђаци који поседују штедну књижицу код Београдске банке, а штедиша се постаје једноставно. Довољно је да са својим улогом одеш до шалтера најближе ББ и добићеш књижицу која ти отвара пут до награда.

НАГРАДЕ — 33 ђака који пошаљу најбоље предлоге за маскоту провешће овог лета седам дана на једрењаку »Calypso«.

1001 аутор цртежа добија модерну мајицу с амблемом.

Сваки ђак штедиша код ББ добија поклон: хемијску оловку, лењир, троугао.

КУПОН 3

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ

АДРЕСА

ВИСИНА У cm

БРОЈ ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ

НАУТИЧКИ СТРУЧЊАЦИ САЧИНИЛИ ИТИНЕРЕР-КАРТУ ПУТА КОЈИ ЋЕ ПРЕЋИ »CALYPSO« И ЊЕГОВА ПОСАДА. ПОСЕТА МОДРОЈ ШПИЉИ, КУПАЊЕ НА КОРЧУЛИ, ОБИЛАЗАК АКВАРИЈУМА У ДУБРОВНИКУ.

Брод ће испловити 26. јула ове године из Сплита и Брачким каналом проћи поред Макарске ривијере до источног рта на Хвару. Затим обилази источни рт полуострва Пељешца и упловљава у Корчулански канал да би пристао у старом историјском месту Корчули. Следеће место где ће се робинзони зауставити јесте Оребић, мало насеље на полуострву Пељешцу, чувено по гласовитим поморцима. Екипа награђених обићи ће и Поморски музеј, најинтересантнији на нашој обали.

Пут даље води између Пељешца и острва Мљета где ће »Calypso« испловити на отворено море. Одатле се, између острва Колочева и Шипана, улази у градску луку Дубровника. Ту посаду чека шетња градом, посета Акваријуму и — дупли сладолед. Из Дубровника ће једрењак одвести своје путнике у Цавтат, на плажу, а одатле ће дићи сидро према Мљету. Ту ће робинзони обићи слатководно Велико језеро, површине око 2 км².

На Ластову ће се награђени дечаци и девојчице попети на наш најстарији светионик, подигнут још 1849. године. Одатле се креће на Корчулу где их чека купање у Велој Луци. Сутрадан — курс према најистуренијем острву у Јадрану — Вису. У прошлости су се око овог острва водиле чувене поморске битке за превласт на Јадрану. Одатле једрењак скреће на југозапад, према острву Бишеву, где ће забавниковци посетити чувену Модру шпиљу.

Крстарење даље предвиђа посету Хвару, једном од највећих наших острва, површине око 300 км², које је цело обрасло палмама, чемпресима, маслињацима и смоквама. Пут се ближи крају. Последња етапа крстарења је од Хвара до Сплита где ће »Calypso« упловити 2. августа 1974. године.

Срећан пут и мирно море, свим путницима »Calypsa«. Зато што пре пошаљите свој цртеж у Политикин забавник.

ВРЦА

ЗНАШ ЛИ КО МЕ ДАНАС ПРАТИ ПОСЛЕ ШКОЛЕ?
КО?
МИКА МОТКА!
КАПИТЕН КОШАРКАШКОГ ТИМА?!
ОН ГЛАВОМ! ЕВО ГА... ДОЛАЗИ!
БАШ СИ СРЕЋНА!
ЗДРАВО, МИКО!
ЗДРАВО!
БАШ СЕ РАДУЈЕМ ШТО МЕ **ТИ** ПРАТИШ!
И ЈА!

СИНОК СИ **СТРАШНО** ИГРАО!
ЗНАМ!
ПОСТИГАО СИ **ЧЕТРДЕСЕТ** КОШЕВА!
ЧЕТРДЕСЕТ ДВА!
ЗДРАВО ДО СУТРА!
ЋАО!
ЗДРАВО, МАМА!
ШТА ТИ ЈЕ С ВРАТОМ, ДЕТЕ?
ОХ, НИШТА... ЗНАШ, МАМА... **ЉУБАВ** ТРАЖИ **ЖРТВЕ!**
!

СЕДАМ РАЗЛИКА

... разликују се у седам појединости. ...

1

2

ОДГОВОР

1. Други Гал има шиљатију капу, 2. Дужу бору на носу 3. Дуже бркове, 4. Уопште нема браду, 5. Краћи штит, 6. Краћи ортач и 7 Затупастији врх мача.

1 2 3 4 5 6

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ СТРАНЕ ЗЕМЉЕ?

Пажљиво погледајте сваки од ових шест цртежа и покушајте да од њих направите три пара и одредите којим земљама тако добијени парови припадају. На пример: 1 и 6 припадају? ? ?

ОДГОВОР

1 и 6 припадају Перу, 2 и 5 Италији а 3 и 4 Јапану

ОД САДА СВАКЕ ГОДИНЕ

СА ЗАБАВНИКОМ НА РАДНУ АКЦИЈУ

Овако је било прошле године: полагање заклетве.

Политикин забавник заједно са Републичком конференцијом Савеза омладине Србије и ове године у оквиру радних акција у нашој земљи оснива три своје пионирске чете. Под заставом Политикиног забавника пионири ће убудуће ићи сваке године на радне акције.

КУДА СЕ ИДЕ

Можете да изаберете акцију на коју желите да идете. Има их три: **БЕОГРАД—БАР, МОРАВА 74.** и **НИШ 74.** и све су подједнако лепе и занимљиве.

Београд — Бар — Градилиште је недалеко од Прокупља. Омладинско насеље „Јабука" смештено је у четинарској шуми на надморској висини од преко 1.000 метара.

Морава 74. — Пионири који су прошле године учествовали на регулацији тока Мораве, слива реке Црнице и на изградњи вештачког језера за хидроцентралу Ћелије тврде да је омладинско насеље у Селу Ломници, недалеко од Крушевца, заиста лепо.

Ниш 74. — Логор је на издвојеном месту у самом Нишу у цвећу и зеленилу. Ради се у граду или на његовој периферији на уређивању улица и градских насеља.

СМЕНЕ И БРИГАДЕ

На радне акције Београд—Бар, Морава 74, и Ниш 74. иде се у две смене — **ДРУГОЈ** и **ТРЕЋОЈ.** Можете изабрати у коју смену желите да идете али у обе не можете.

Друга смена почиње рад 7. јула а завршава га 3. августа. Трећа смена полази на радне акције 4. августа а враћа се 1. септембра.

Да бисте могли да учествујете на некој од три наведене акције, морате да знате које све омладинске бригаде из наше земље учествују на којој акцији и у којој смени. Зашто? Разлог су пријаве за акцију. Ове године нећете их слати Политикином забавнику, као што сте то радили прошле године, већ ћете своје пријаве послати на адресу омладинске бригаде која је најближа месту у коме живите и то ОНОЈ БРИГАДИ КОЈА ИДЕ НА РАДНУ АКЦИЈУ КОЈУ СТЕ И ВИ ОДАБРАЛИ И У СМЕНИ КОЈУ И ВИ ЖЕЛИТЕ.

Свака омладинска бригада изабраће од свих пристиглих пријава 2—4 пионира и повести их са собом на радну акцију.

Пионири неће радити са бригадом која их је довела већ ће се од свих приспелих пионира формирати Забавникова чета. Млади бригадири ће добити униформе, мајице са натписом ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК и Забавникову заставу.

Ево адреса омладинских бригада (посебно обратите пажњу на распоред њиховог одласка на радне акције):

У ДРУГОЈ СМЕНИ ИДУ:

На радну акцију **Београд—Бар** бригаде: Републичке конференције Савеза омладине Босне и Херцеговине, Сарајево; Републичке конфеіенције Савеза омладине Црне Горе, Титоград; Покрајинске конференције Савеза омладине Војводине, Нови Сад; Црвеног крста Србије, Симина 19, Београд; општинских конференција Савеза омладине општине: Трстеник, Урошевац, Крушевац и Пирот.

На радну акцију **Ниш 74.** бригаде: Републичке конференције Савеза омладине Босне и Херцеговине, Сарајево; Покрајинске конференције Савеза омладине Војводине, Нови Сад; општинских конференција Савеза омладине општина: Смедерево, Богатић, Варварин, Нашице, Осијек, Лазаревац и Градске конференције Савеза омладине Хрватске, Загреб.

На радну акцију **Морава 74.** бригаде: Републичке конференције Савеза омладине Босне и Херцеговине, Сарајево; Градске конференције Савеза омладине Хрватске, Загреб; Радио-Београда, Београд; општинских конфеіенција Савеза омладине општина: Сента, Гњилане, Мајданпек, Аранђеловац, Лучани и општина Стари град, Београд.

У ТРЕЋОЈ СМЕНИ ИДУ:

На радну акцију **Београд—Бар** бригаде: Републичке конференције Савеза омладине Црне Горе, Титоград; Покрајинске конференције Савеза омладине Војводине, Нови Сад; Републичке конференције савеза омладине Босне и Херцеговине, Сарајево, Градске конференције Савеза омладине, Хрватске, Загреб; општинских конференција Савеза омладине општина: Краљево, Прокупље, Србица и Параћин.

На радну акцију **Ниш 74.** бригаде: Републичке конференције Савеза омладине Босне и Херцеговине, Сарајево; Републичке конференције Савеза омладине Македоније, Скопље; Покрајинске конференције Савеза омладине Војводине, Нови Сад; општинских конференција Савеза омладине општина: Шабац, Бјеловар, Обреновац, Никшић, Ријека и Бањалука.

На радну акцију **Морава 74.** бригаде: Републичке конференције Савеза омладине Босне и Херцеговине, Сарајево; Електронске индустрије, Ниш; Војне гимназије, Петра Чајковског 2, Београд; општинских конференција Савеза омладине општина: Нови Београд, Београд, Панчево, Ђаковица, Славонска Пожега, Титово Ужице и Пожаревац.

ПРИЈАВЉИВАЊЕ

За сваку радну акцију и за сваку смену иде по једна Забавникова чета што значи да ће их бити укупно шест. У свакој чети биће по 20 пионира.

Пионири који желе да учествују на радној акцији, треба да попуне листић штампан на овој страни и да га пошаљу у писму са назнаком на коверти „ЗА РАДНУ АКЦИЈУ" на адресу омладинске бригаде која је најближа њиховом месту становања.

ПРИЈАВЕ ПОШАЉИТЕ НА ВРЕМЕ! ПОСЛЕДЊИ РОК ЈЕ 15. ЈУН.

На радној акцији могу да учествују само пионири одлични ученици од V до VIII разреда основне школе који за одлазак на радну акцију имају дозволу родитеља.

ЛИСТИЋ ЗА ПРИЈАВЉИВАЊЕ

Име и презиме

Година рођења

Адреса, место

Назив школе, завршен разред

Успех у школи

Хоби

За коју се акцију пријављује

За коју смену

Потпис родитеља

Попунити само штампаним словима.

ФЛАШ ГОРДОН

Дан BARRY

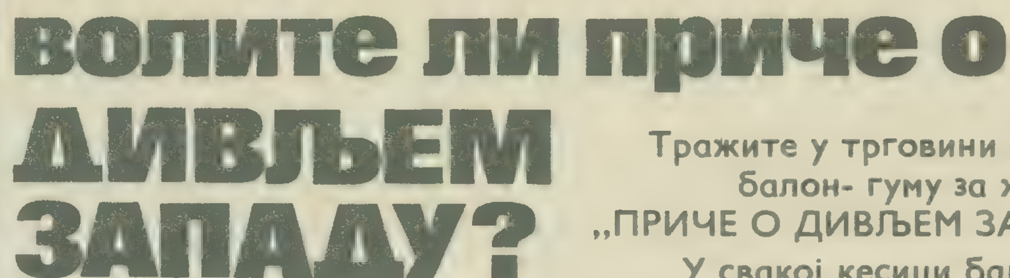

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: **ПРАЗНА СВЕМИРСКА ОДЕЛА!**

волите ли приче о ДИВЉЕМ ЗАПАДУ?

Тражите у трговини одличну балон- гуму за жвакање „ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ ЗАПАДУ"

У свакој кесици балон-гуме наћи ћете лепу сличицу једног од узбудљивих догађаја са Дивљег запада.

И још нешто за сакупљаче значака:

Не бацајте празне кесице — њих 15 комада пошаљите на адресу:

„Јосип Краш",
41000 Загреб,
Бранимирова 29

и послаћемо вам **бесплатно** Крашову значку. Ова серија Крашових значака је у више боја и обрадоваће сваког сакупљача.

БИЦИКЛ ЈЕ ХИТ ОВОГ ЛЕТА - ХИТ БИЦИКЛ НУДИ „ЈУГОБИЦИКЛ" БЕОГРАД,

Генерал Жданова 21

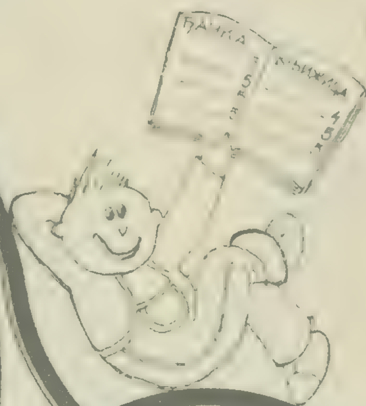
ПОКАЖИ СВОЈИМ РОДИТЕЉИМА ДА СИ ЗАСЛУЖИО ДА И ТИ ОВОГ ЛЕТА ВОЗИШ ХИТ БИЦИКЛ „PONY"

Сигурни смо да ће сваки родитељ, па и деда и баба одвојити од своје плате, односно пензије, да би обрадовали своје дете и то доброг ученика за успешно завршен разред.

Сваком купцу „Југобицикл" уз продати бицикл даје свој поклон — једну резервну унутрашњу гуму. Исти услови важе за све наше продавнице које се налазе у следећим местима: Врбас, Бања Лука, Темерин, Тител, Ковин, Аранђеловац, Бечеј, Бела Црква, Нови Сад, Краљево, Земун, Крагујевац, Пећ, Косовска Митровица, Подујево и Стара Пазова. Купци из Београда бицикл уплаћују и преузимају у улици Генерал Жданова 21. УПУТСТВО како ћеш за десетак дана постати власник „Pony" бицикла. У пошти купи т. зв. поштанску четвороделну УПЛАТНИЦУ (не упутницу) попуни је као што је у прилогу и дато. Одмах по извршеној уплати један исечак пошаљи на адресу: „Југобицикл" 11001 Београд, Генерал Жданова 21. На полеђини исечка којег шаљеш „Југобициклу" напиши своју адресу и обавезно назначи која је задња железничка истоварна станица.

„Југобицикл" се обавезује да ће до 30 јуна 74. год. вршити испоруку бицикала по објављеној цени.

ЗА СВА ОБАВЕШТЕЊА У ВЕЗИ ПРОДАЈЕ БИЦИКАЛА МОЖЕТЕ СЕ ОБРАТИТИ НА ТЕЛЕФОНЕ:
330-408 И 330-407.

БАРЈАКТАРЕВИЋ
РАВНИШТЕ
Каменица
НИШ
Veselinović

БИТКА НА ЧЕГРУ

Године 1809. Турска је закључила савез с Великом Британијом која је била у непријатељству с Русијом. Очекивао се наставак руско-турског рата и међу српским устаницима родила се нада да ће им сада Русија помоћи да извојују пуну независност. И заиста, 24. марта Турска објављује рат Русији. Према плану устаника српска војска се поделила на четири дела и кренула у четири разна правца. Војвода Милоје Петровић добија задатак да опседне и заузме Ниш. Међутим, он се одлучио не да напада, већ да турски напад дочека у близини Ниша код села Каменице где се 2. маја улогорио са 12 000 људи и ископао шанчеве. Његов шанац требало је да буде центар одбране, док су се лево и десно од њега распоредиле остале војводе: Илија Барјактаревић, Пауљ Матејић, Петар Добрњац и Хајдук Вељко. Нешто испред Петровића, на брду Чегар, ископан је још један шанац у коме се налазио Стеван Синђелић са 3 000 устаника и 4 топа. Искористивши руску неактивност на Дунаву, велики везир Јусуф-паша упутио је на Ниш 40 000 војника којима је командовао Хуршид-паша. Иако је знао за покрете турских трупа Милоје Петровић није ништа предузимао. Историја каже да се Милоје тако понашао јер су га Турци поткупили — добио је од њих лубеницу пуну златника. Због турских испада из Видина Хајдук Вељко напушта 17. маја положаје код Каменице и креће према Књажевцу, а ускоро за њим полази и Петар Добрњац, који је и иначе био у сукобу с Петровићем.

Сазнавши за ово Хуршид-паша креће 31 маја у напад. Приближивши се Чегру Турци су после једног плотуна кренули на јуриш али су наишли на снажан отпор. Борбе су трајале цело дополне и најзад су Турци, уз велике губитке, успели да продру у Синђелићев шанац. За то време Милоје Петровић није се ни померио из својих шанчева. Препуштен сам себи и видећи да је даља борба узалудна, Синђелић је, да Турцима не би жив пао у руке, пуцњем из пиштоља запалио бурад с барутом и дигао у ваздух цео шанац. Изгинули су сви: и он са својим војницима и Турци који су продрли у шанац.

Од глава изгинулих Срба Турци су код Ниша сазидали Ћеле-кулу која је требало да послужи као опомена Србима.

ХИТ страна

ВЕЧЕ УЗ РАДИО

Петком у Забавнику а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

Anfrid Bjorn Beni Agneta

ABBA

Иза скраћенице ABBA крије се симпатичан мешовити вокалноинструментални састав који је ове године освојио прво место и велику награду Евровизије песмом „Ватерло. Квартет, састављен од две симпатичне девојке и два типична Нордијца, основан је 1972. године од већ познатих солиста и данас је најпознатији и најпопуларнији ансамбл у Шведској. Овај састав воде познати музичари и успешни композитори Бени Андерсон и Бјорн Улвис.

Бени Андерсон (BENNY ANDERSSON), рођен 1940. године, најстарији је члан. Свира клавир, оргуље, муг и мелотрон. Као композитор овојио је многе награде на музичким фестивалима широм Скандинавије.

Бјорн Улвис (BJORN ULVAEUS) рођен је 1945. године. Одмалена свира гитару а компонује од 1963. године. Преломни тренутак у његовој каријери представља сусрет са Бенијем 1966. Од тада раде заједно и сматрају их за најуспешнији млади композиторски тандем Шведске.

Фрида Анфрид Лигстад (FRIDA ANFREED LIGSTTAD) је најпознатији члан групе. Рођена је у Норвешкој и пева од своје десете године. У Шведску се доселила 1971. и убрзо постаје популарна. Године 1973. проглашена је за најбољу певачицу Шведске.

Ана Агнета Фалтског (ANNA AGNETHA FALTSKOUGH) рођена је 1950. и најмлађи је члан квартета. Ова висока, плавокоса певачица постала је позната пре две године захваљујући улози Марије Магдалене у Шведској верзији рок опере „Исус Христос суперстар".

Занимљиво је споменути да текстове њихових песама пише Стиг Андерсон који је по занимању историчар и који је својевремено Бенију у школи предавао историју. Када је Бени постао композитор обратио се професору с молбом да му пише текстове. Једног дана професор је написао песму о Ватерлоу, песму из свог „фаха". Ученик је написао ноте и ... песма је постала победница на такмичењу Евровизије.

ПЕСМА ЕВРОВИЗИЈЕ 1974.

Овогодишњи фестивал Евровизије за најлепшу песму 1974. одржан је прве суботе априла у познатом енглеском летовалишту Брајтон. Учествовало је 17 земаља. Осамнаести учесник, Француска, одустала је у последњем тренутку због националне жалости (смрти председника Републике Помпидуа). У јакој конкуренцији чули смо неколико веома добрих композиција и хитова који ће се радо слушати и певушити. Само такмичење привукло је велику пажњу и рачуна се да је финално вече преко телевизије или радија слушало преко 450 милиона гледалаца и слушалаца. На крају је према одлуци жирија прво место припало Шведској коју су представљали чланови групе ABBA са песмом „Ватерло". Друго место је доста неочекивано освојила Италија. Песму „Да" извела је доста уплашено Ђиљола Чинкveти. Треће место припало је распеваном холандском дуету „Маут и Мекнил" о коме је Забавник опширно писао у броју 1120 од 15. јуна 1973. године.

Југославија, заступљена „Мојом генерацијом" Корни групе, мада је оставила музички врло добар утисак, освојила је 12. место.

ЈЕДНА ОБИЧНА НЕОБИЧНА ГРУПА

Зближени заједничким интересовањима, већ нешто више од две године, састају се три младића и једна девојка и стварају песме за које кажу да се допадају одређеном (читај: озбиљнијем) кругу слушалаца. До сада се њихова музика могла чути углавном у радио-емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО и програму студија Б. Учествовали су и у тв-емисији СЕРИЈА КОЈЕ НЕМА. Аутори су музике за филм МАГЛЕ Радослава Владића а освојили су прву награду за музику на фестивалу аматерског филма у Београду. Одабрали су име АБ ОВО што буквално преведено са латинског значи „од јајета" то јест — од почетка.

За две године они су прилично одмакли од почетка али сматрају да ће се њихове жеље у потпуности остварити тек када их прихвати широка публика.

Групу АБ ОВО чине: Драгана Павлов, вокални солиста, Влада Петровић, акустична гитара, Радомир Прокић, флаута и Зоран Брашевић, акустична гитара и мандолина.

Занимљивости

Гари Глитеру је прошлог месеца у Италији украдена комплетна опрема и гардероба. Штета је процењена на преко 70 милиона старих динара.

● ● ●

За свој први албум за италијанско тржиште „Корни група" је између осталог одабрала и композицију „Моја генерација" која јој је донела победу у Опатији. Песма је снимљена у другом аранжману и на енглеском језику.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

МОРАМ ЗАПИСАТИ НА ОВОМ СВИТКУ ДА И ЈА КОД ВАТЕРЛОА ИЗГУБИХ БИТКУ...

ВАТЕРЛО (WATERLOO)

Муэика: Б. Андерсон и Б. Ул[illegible]

Текст: Стиг Андерсон

Изводи група: ABBA

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

ПЕСМА ОСВОЈИЛА ВЕЛИКУ НАГРАДУ ЕВРОВИЗИЈЕ 1974. У БРАЈТОНУ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Код Ватерлоа Наполеон се предаде
а и ја сретох своју судбину
на врло сличан начин.

Књига историје већ је позната
и увек се понавља.

Ватерло,
ја сам поражен, ти си добила
овај рат.

Ватерло,
обећао сам да ћу те вечно волети.

Ватерло,
нисам те могао избећи
и да сам хтео.

Ватерло,
јасно је да је моја судбина
поред тебе.

Ватерло,
на крају се суочих са својим
Ватерлоом

Покушах да те задржим,
али била си јача
А сада изгледа да ми је једина
шанса
да оставим ову борбу.
Али, како бих могао све да
одбацим
када се осећам срећан
и кад губим.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ВАТЕРЛО можете чути у понедељак 27. маја ове године у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00 часа!

Снимио М. Вучићевић

Фантастична прича

АЛАН ЖАРЛИ

ЈОШ ОД ОЧЕВЕ СМРТИ ВИЛТШО ЈЕ ПРИПРЕМАО БЕКСТВО ИЗ СВОГ ВРЕМЕНА. НАЈЗАД, ТРЕНУТАК ЈЕ ДОШАО...

ЗАЧАРАНИ КРУГ

Вилтшо је чекао да се над вратима упали зелена лампица. Стајао је укрућено, погледа упртог у календар на зиду изнад секретаричине главе. Био је јун 2297. године.

Светиљка жмирну и врата канцеларије комесара Волтера се аутоматски отворише. Вилтшо је ушао, знајући шта га очекује и питајући се да ли ће опет моћи да обмане комесара. Ако га протерају на казнену планету Руну, са њим ће бити свршено, а исто тако и са његовим драгоценим двадесетогодишњим радом.

Немој да ме изневериш!

— Седи, Вилтшо — поче Волтер. — Чујем да си потиштен због посла. Шта ти је опет? У експериментима си готово доспео до решења, а твоји извештаји су и даље потпуно песимистички. Да ниси болестан?

— Далеко од тога! — рече Вилтшо. Добро је знао шта се догађа са људима који изјаве да су болесни. — Остало ми је да решим још један крупан проблем. После тога ћу коначно моћи да вам поднесем формулу за путовање кроз време.

— Па зашто си онда нерасположен? Узгред, добијам и неке извештаје преко којих не могу тако лако да пређем... У њима се тврди да... да намерно одуговлачиш са решењем.

— Телент вам подноси те извештаје, зар не?

— Обећао сам председнику — настави Волтер правећи се да не чује питање — да ћеш побити те извештаје тако што ћеш нам по завршетку садашње серије испитивања поднети формулу. Немој да ме изневериш, Вилтшо — додао је стиснутих усана — јер онда нећу бити у стању да ти спасем живот!

— Уверавам вас да дајем све од себе — одврати Вилтшо. — Кад бих само имао мало мира док радим на проблему, сигуран сам да бих успео. Али, атмосфера је овде неиздржљива. Са мном се поступа као да сам роб а не научник највишег ранга!

Волтер слеже раменима.

— Дајем ти онолико слободе колико је то могућно — рече. — Не заборави да би за своје заслуге стечене овим пројектом могао да добијеш Црвену карту и са њом потпуну слободу! Иди сад и добро размисли о својој будућности.

Права истина

Вилтшо застаде на вратима своје канцеларије. Његов асистент Телент седео је за радним столом и победнички се осмехивао.

— Мислим — рекао је — да сам на последњој проби добио позитиван резултат.

Вилтшо баци поглед на микрофон који је висио са таванице. Знао је да се свака реч изговорена у овој, или ма којој другој просторији, аутоматски бележи на магнетофонску траку у Штабу службе безбедности.

— Проверићемо заједно — рекао је полако. — Немој да се радујеш док ниси сасвим сигуран.

Трудио се да му лице остане сасвим безизразно. Знао је да га служба безбедности посматра у крупном плану на телевизијским екранима; ако Волтер наслути да су тако близу успеху, натераће их да раде прековремено.

Ипак, праву истину Волтер није могао никако да наслути: Вилтшо није био пред решењем проблема, **он га је већ решио!** Одговор му је синуо још пре извесног времена, али га је брижљиво чувао за себе. Тако је одлучио још пре двадесет година, када су му оца убили као побуњеника а мајку протерали на планету Руну. Намеравао је да своје откриће искористи за бекство из овог ропског времена.

На брзину је проверио Телентов експеримент. Унапред је знао да ће резултат бити негативан, јер је увек саботирао Телентове пробе како би га спречио да пронађе решење. Телент је можда и био бистар, али није имао толико памети да схвати да експерименти никада неће успети. Два негативна чиниоца никад не изазивају позитивну реакцију, а Вилтшо је позитивни реактор заменио другим негативним. Грешка се могла лако установити, само што Вилтшо никада није давао Теленту времена да провери опрему.

— Лоша срећа! — рекао је кратко.

— Али, није ми јасно! — протестовао је Телент.

— Наравно да ти није јасно — рече Вилтшо. — Ниси тако паметан као што мислиш!

— Нисам то хтео да кажем. Све указује на успех, али успех увек изостаје. Мислим да је време да проверимо уређаје — можда је негде дошло до кратког споја.

— Нећеш ваљда сада растављати читаву опрему? — узвикну Вилтшо. — Немамо за то времена. Најбоље је да провериш полазне прорачуне. Учини то, а ја одох да бацим поглед у времеплов.

Отишао је ходником до одаје за експерименте. Срце му је заиграло од поноса и љубави када је угледао времеплов. Велика провидна кугла издигнута на високом постољу светлуцала је под пригушеном светлошћу. Вилтшо је подигао поглед ка инжењеру који је завршавао рад на клизећем крову брода, а затим климнуо главом за себе. Припреме су се ближиле крају. Осврнуо се и позвао једног електричара. Човек чија је Смеђа карта означавала статус једва нешто виши од ропског, приђе без речи.

— Хоћу да се за прву пробу око брода поставе генератори који ће створити поље сила — рекао је Вилтшо. — Док времеплов буде лебдео, потребан ми је испред њега јак проток електрона.

— То би могло да буде опасно — примети електричар.

— Ако ви то не можете да учините, Волтер ће ми пронаћи човека који може!

— Нисам рекао да не могу! — одврати сместа електричар.

Вилтшо климну главом и попе се у брод. Када је затворио за собом провидни капак, он се насмеја. Од свих је направио будале! Клизећи кров није му био потребан — био је то само изговор да би се рад успорио док он не буде спреман. Исто тако, није му било потребно ни поље сила — јер брод уопште неће лебдети пре него што се отисне у време!

Пре него што је изишао из времеплова, Вилтшо је из уређаја за паљење извукао једну сићушну ћелију и ставио је у џеп. Само што је за собом затворио капак, у одају уђе комесар Волтер у пратњи два стражара и Телента, чије је лице сијало од задовољства.

— Остани где си, Вилтшо! — нареди Волтер. — Ухапшен си! Телент је најзад открио да си намерно саботирао његове експерименте. Поднео ми је непобитне доказе. Стражари, водите га и нека одмах буде спреман за саслушање!

„Где сам погрешио?“ питао се Вилтшо док су га стражари спроводили. „Мора да је она будала ипак чепркала по опреми!“ У ћелији, покушао је да сузбије страх. Не, нису га сада смели спречити — на прагу успеха!

Из уређаја за паљење Вилтшо је кришом извукао једну ћелију...

Телент је задовољан

Један час касније посетио га је Телент у пратњи стражара. Вилтшов бивши асистент био је одлично расположен.

— Дуго сам сумњао у тебе — рекао је. — Сада ми више нећеш сметати. Ускоро ћу имати част да

руководим првом пробом. Без твојих саботажа, моји експерименти биће сасвим успешни.

— Много среће — рече мрзовољно Вилтшо, играјући се у џепу малецном ћелијом коју је извадио из уређаја за паљење.

— Будала си — одврати Телент. — Пред тобом је била слава. Али ти си, изгледа, хтео смртну казну. Ето, најзад ћеш је добити.

— Осуђен сам на смрт још када ми је отац убијен а мајка протерана — рече горко Вилтшо. — Али, казна је одлагана јер сам био потребан.

— Сада си непотребан; ја знам колико и тн. Моја прва мисија биће да откријем шта очекује Светску државу кроз хиљаду година — рече поносно Телент.

— И ако откријеш нешто што држави није по вољи, председник ће послати људе да то измене! — подсмехну се Вилтшо.

— Да — одврати весело Телент. — То се зове „критичка измена будућности". Сада морам да идем. Председник лично присуствоваће мом првом покушају да пробијем временски зид.

— Збогом! — рече Вилтшо уз притајен осмех.

Да се нађодимо!

Била је средина поподнева када су Вилтшоа позвали у канцеларију комесара Волтера. Два стражара спровела су га из ћелије. Када је ушао, видео је да Волтер није сам. Са њим је био нико други до — председник Светске државе.

— Месни огранак Светског суда изрекао ти је на ванредном заседању смртну пресуду — рече председник изнебуха. — Установљено је да си својом саботажом одузео држави драгоцено време.

— Провео сам двадесет година живота покушавајући да вам дам времена на поклон — одврати горко Вилтшо. — Сада, када га имате, ја сам осуђен. Али, ништа боље ни сам ни очекивао.

— Да си са успехом завршио про јекат имао би сва грађанска права — рече председник. — Овако, осуђен си на смрт. Па ипак... — Председник прекиде и погледа у Волтера, а затим настави: — Наишли смо на тешкоће у првој проби пуних размера. Још нам је потребна твоја помоћ, Вилтшо, и ја сам спреман да се с тобом нагодим. Припреми брод за путовање кроз време и добићеш Црвену карту и пуну слободу.

— Шта се догодило? — питао је Вилтшо.

— Телент је пре пола часа испробао времеплов. Када је укључио пуну снагу — нестао је без трага.

— Вилтшо се насмеја, а председник га строго погледа.

— Телент је очигледно отпутовао у време — јави се Волтер. — Али, пошто је времеплов и даље ту, он неће моћи да се врати. Према томе, проба је пропала. Нама је потребно да се човек врати и поднесе извештај.

— И онда, шта желите од мене? — упита Вилтшо.

— Већ сам објаснио — рече председник. — Заврши свој рад и добићеш потпуно помиловање.

— У реду — рече Вилтшо пошто је неколико тренутака глумио колебање. — Покушаћу.

Председник и Волтер стајали су и у свом незнању радознало посматрали како Вилтшо обавља низ припрема. Видевши да су генерато ри спремни, Вилтшо умало није протрљао руке од задовољства.

— Претпостављам да сте присуствовали Телентовој проби? — обратно се Волтеру.

— Да. Обојица смо видели како нестаје.

— То је зато што није употребио поље сила — слага Вилтшо. Био је срећан што електричар који је поставио генераторе није на дужности. — И тако смо изгубили нашег драгог асистента...

— Настави с радом! — рече нестрпљиво председник.

Вилтшо климну главом. Повео је Волтера до контролне табле и показао му прекидач који је укључивао поље сила.

— Када вам махнем из брода — рекао је — треба да окренете овај прекидач. Је ли јасно?

— Јесте — рече Волтер.

Вилтшо баци последњи поглед унаоколо. Повезао је неколико струјних кола и на све стране почеше да трепере разнобојне лампице. Из скривених извора енергије зачу се најпре тихо зујање, затим све јаче, док не пређе у такву паклену буку да је председник морао да затвори шакама уши. Вилтшо је пришао времеплову, попео се и затворио за собом капак. Отео му се уздах олакшања: сада је био безбедан.

Сео је и притиснуо горњи ред дугмади на контролној табли. Лампице затрепташе, променише неколико боја, а затим почеше да светле постојаном светлошћу. Вилтшо баци поглед кроз капак у просторију и виде да Волтер стоји крај контролне табле, чекајући знак. Махнуо је и затворио очи.

Отворио их је после неколико секунди и видео да у соби нема никога. То је и очекивао; председник, Волтер и стражари стајали су усред поља сила и огромна ослобођена енергија их је дезинтегрисала. Нестали су као да их никада ни је ни било: очева смрт била је освећена.

Сада је требало да мисли на себе. Одједном га ухвати нервоза. Стајао је на прагу непознатог и није знао шта га очекује. Рука му је дрхтала и једва је успео да притисне дугме за активирање брода. Поново је чврсто зажмурио.

Настаде прави кошмар од светлости и звукова. Нека невидљива снага приковала га је за седиште, а у душу му се увукао мрак. Време као да је стајало. Имао је тек толико свести да запамти осећај пропадања.

Одједном, главом му попут муње пролете једно ужасно сећање: ћелија коју је украо из уређаја за паљење и због које је Телент отишао уневрат још се налазила у његовом џепу! У журби да уништи председника и Волтера пољем сила потпуно је заборавио да је врати у уређај!

Мисао је трајала свега тренутак, а онда му у глави опет завлада мрак.

Пробудио се лежећи на травњаку и угледао изнад себе чисто, плаво небо. Сунце је угодно пекло. Вилтшов дух био је пун пријатних мис ли, али га је мучила незнатна главобоља. Из куће недалеко одатле један женски глас га је упорно дозивао по имену. Вилтшо је устао и пошао у кухињу да попије чашу воде, још неспособан да сабере мисли.

Док је стајао крај чесме, у кухињу је ушла његова мајка. Узбуђеним гласом саопштила му је новост коју је управо сазнала: да су његовог оца погубили после неуспеле побуне.

Слушајући је, Вилтшо је имао утисак да је све то већ једном раније чуо. Срце му залупа од страха. Још није умео ништа да објасни, али је имао ужасан осећај да је упао у неки зачаран круг, у коло из кога се више никада неће извући...

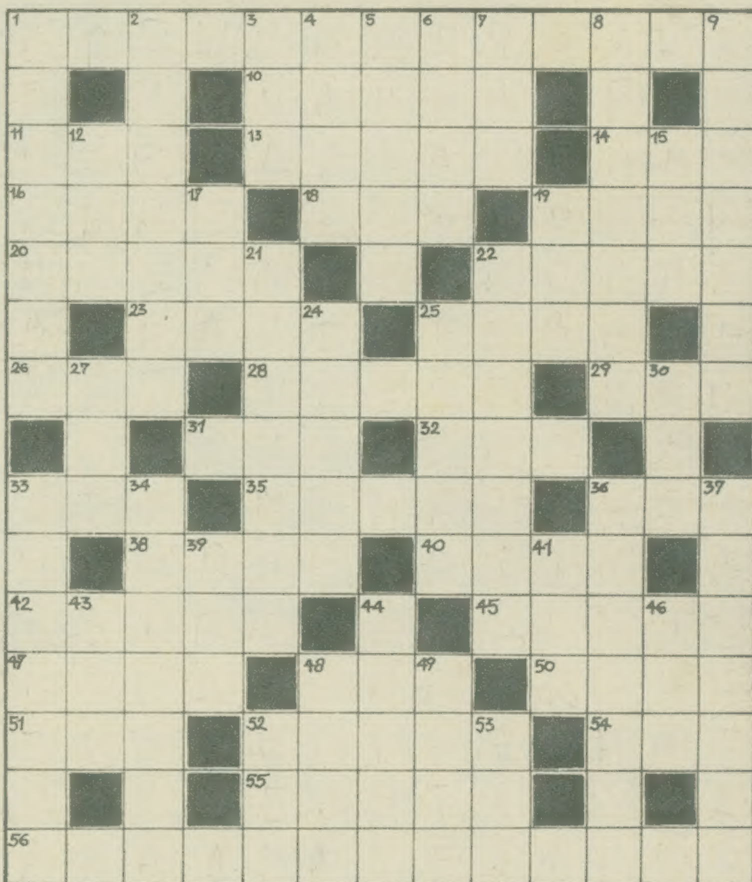
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) име и презиме нашег кошаркаша из Задра, 10) град у СССР, 11) раније, 13) историјско место у Босни, 14) талас, 16) део тела, 18) плитки суд под којим се пече хлеб, 19) аутомобилско такмичење, 20) полупаразитска биљка, 22) планина у Македонији, 23) град у Француској, 25) наша река, 26) стари Словен, 28) товар, 29) император, 31) мушки потомак, 32) поклон, 33) троцифрен број, 35) снажан, јак, 36) врста бактерије, 38) судски процес, 40) незнатно, 42) мочварни гас, 45) врста зачина, 47) град у Румунији, 48) осамљен, 50) притока Волге, 51) товљење стоке, 52) француска књижевница (Франсоаз), 54) јужно воће, моргањ, 55) одабрана војска, језгро војске, 56) неписмена жена.

УСПРАВНО:

1) коровна биљка која жари, 2) саставни део неке целине, 3) река у Индији, 4) једна планета, 5) северни јелен, 6) један спортиста, 7) добитак, зарада (турц.), 8) ветар који дува са севера, 9) јантар, 12) оквир, 15) аждаја, 17) америчка певачица (Фицџералд), 19) шанац, 21) хемијски елемент, 22) локот, 24) мушки певачки глас, 25) једноцифрен број, 27) влакно, 30) телефонски позив, 33) острво у Малајском архипелагу, 34) својевољно давање отказа, 36) индијанско племе, 37) јарбол, 39) падање, 41) обличје, 43) Ужичанин, 44) стрмина, 46) женско име, 48) дворана, 49) наш боксер (Парлов), 52) каса, благајна, 53) име јунака криминалних романа Пинкертона.

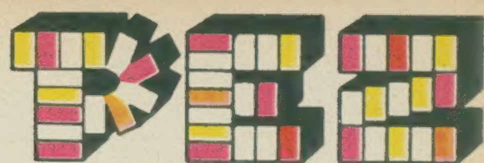

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) сам, 4) Шолта, 7) Ото, 10) „Идиот", е, 11) Тибар, 12) нар, 13) убоги, 16) аса, м, 17) Триполи, т, 18) кос, 20) одаја, 21) бес, 23) аван, 25) ера, 26) кара, с, 27) сак, д, 29) Улм, х, 30) трапер, 31) стабла, р, 32) ној, е, 34) ари, р, 35) урин, 37) РТБ, 39) Анти, 41) мед, 42) канон, 44) орн, в, 45) колорит, е, 46) боа, 48) Балаш, 49) ини, 51) алкар, о, 52) Астер, 53) сто, 54) аргон, 55) ара.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ" Мирољуб Лазаревић.
Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника" Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Зкг 73. Девизне уплате за иностранство преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/I, тел. 322-711.
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

Волимо и његове налепнице...

Веселе налепнице веселих бомбона за веселу децу

Kolinska

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

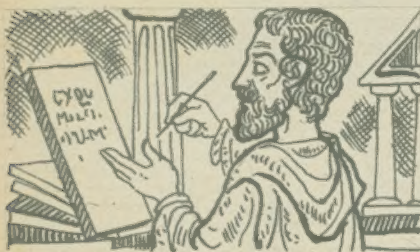
Драги Забавничче,

УПОЗНАЈ САМОГ СЕБЕ

Често сам у књигама и новинама наилазио на име неког од седморице античких мудраца. Молим те да наведеш имена свих ових мудраца.

**Чедо Билић,
Добој**

Седам мудраца је уобичајен назив код старих Грка за најстарије представнике грчке етичке филозофије који се каткада називају и гномици. Њихове мисли и идеје до данас су сачуване само у облику сентенција, пословица или препорука. Сви подаци о њима не могу се узети као стварни јер припадају ле-

генди. У седам мудраца обично се убрајају **Солон** из Атине (чувена је његова сентенција „Ни у чему не претеруј!"), **Талес** из Милета („Упознај самог себе!"), **Хилон** из Спарте („Покоравај се законима" и „Мртвога сматрај срећним!"), **Питак** с Лезбоса („Уочи прави час!" и „Ни богови се не боре против онога што мора бити!", **Бијант** из Приене („Људи су већином зли" и „Почетак открива човека"), **Клеобул** из Линда („Најбоље је држати меру" и „Радо слушај и не говори много!") и **Перијандар** из Коринта („Занос може све" и „Уживања су пролазна, часно име је бесмртно").

ТИТО У АНЕГДОТАМА

Гдје могу и на који начин набавити књигу „Тито у анегдотама"? Такође те молим да наведеш адресу издавачког предузећа које је штампало ову књигу као и њену цијену.

**Дубравко Томљановић,
Сисак**

Књигу „Тито у анегдотама" издало је НИП „Младост" из Београда, а цена јој је 200 динара. Ову књигу написали су новинари Звонко Штаубрингер и Милоје Поповић. Може се наручити поузећем на адресу: НИП „Младост", Издавачко одељење, М. Тита 2, 11000 Београд.

ЛЕПЕ БАСНЕ РУЖНОГ РОБА

Недавно сам читао Езопове басне па бих желио да сазнам нешто више о овом баснописцу.

**Јово Стринић,
Лупљаница**

О Езопу, најславнијем баснописцу у светској књижевности, сачувано је неколико штурих и несигурних података. Антички вајари приказивали су га као ружног, снажног роба лица пуног ожиљака. Податак да је Езоп био ружан потиче из египатских легенди о овом робу-баснописцу. Први податак о Езопу потиче од Еугеона из V века п. н. е. Он за Езопа каже да је Трачанин. По историчару Херодоту Езоп је живео у VI веку п. н. е. у држави Амазиса (Египат). Други историчари и хроничари наводе да је Езоп живео на острву Самос и да је био савременик законодавца Солона и осталих седам мудраца. Езоп је готово цео живот провео као роб. Кратко пре трагичне смрти доведен је у Хеладу и ослобођен окова и господара. Према неким изворима краљ Крез послао га је у Делфи

где је убијен. Један запис из 16. године н. е. и Еузебијеве хронике из IV века н. е. као место његове смрти такође наводе Делфи. Као година Езопове смрти спомиње се 564. година п. н. е. Док Еугеон тврди да су Делфијци неправедно погубили мудрог Езопа, Аристофан напомиње да је Езоп у Делфима оптужен и убијен јер је украо златни пехар из чувеног и богатог Аполоновог храма.

Легенда је обилато искитила Езопов живот. Под његовим именом сачувана је велика збирка од 626 басни у прози. Међутим, утврђено је да је велики број басни које му се приписују записан много после његове смрти. И све су превођене на готово све језике света као Езопове басне.

Код нас се неке његове басне јављају већ у XII веку, кад је забележено и његово име.

ПОМОЋ РАДИО-АМАТЕРИМА

Као дугогодишњи радио-аматер желео бих да помогнем млађим радио-аматерима који тек почињу да се баве овом граном електротехнике. Оне младе радио-аматере који ми се јаве могу упутити како се постављају антене и земљовод, како се прави детектор са једном и две диоде и пријемник са једним или више транзистора. Ово су само неки од уређаја који радио-аматери најчешће раде.

Молим све оне који желе да ми се обрате за помоћ и одговор да приложе марку од 80 пара.

Миодраг Обрадовић,
Ул. Николе Стефановића 7,
Београд

РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ — РЕКОРДЕР

Молим те да у Малој пошти напишеш колико је пута Драган Џајић играо за фудбалску репрезентацију Југославије.

**Дамир Савудрић,
Београд**

У квалификационом мечу против репрезентације Шпаније, 13. фебруара ове године у Франкфурту, Драган Џајић је одиграо јубиларну, седамдесету утакмицу у дресу с грбом Југославије. Дакле, он је по броју наступа за најбољи тим наше земље рекордер, јер до сада нијeдан фудбалер није одиграо толико мечева за нашу репрезентацију.

АДРЕСА »ЈУГОТОНА«

Желео бих да сазнам адресу Продукције грамофонских плоча „Југотон".

**Милан Митровић,
Београд**

Адреса коју тражите гласи: **„Југотон"**, подузеће за израду грамофонских плоча, **Нишка 6б, 41000 Загреб.**

WALT DISNEY
МИКИ

МОРАЋУ ДА ПОЧНЕМ ДА КУВАМ РУЧАК, МИЋО!

НЕ ВРЕДИ ДА ЧЕКАМО! ИЗГЛЕДА ДА НАС НИКО НЕЋЕ ПОЗВА-ТИ...

ДРЖИ ПАЛЧЕВЕ, МИЋО!
ЗВРРР!

ИПАК! ПОЗИВА НАС ШИЉА! ИДЕМО!

ЧЕКАЈТЕ МЕ! И ЈА САМ ПОЗВАНА!
МИНИ
Copyright © 1974
Walt Disney Productions
World Rights Reserved
Distributed by King Features Syndicate.

ШИЉА НАС УПРА-ВО ПОЗВАО НА РУЧАК!
ОНДА... ДОБРО ДО-ШЛИ У ДРУ-ЖИНУ!

ШТА СЛАВИШ, ШИЉО?
НИШТА НЕ СЛА-ВИМ!

СПРЕМИО САМ ШПАГЕТЕ ПО ЈЕДНОМ НОВОМ РЕЦЕПТУ...

...А ТЕК ОНДА САМ ВИД'О ДА ЈЕ РЕЦЕПТ НАМЕЊЕН **ПУКОВСКИМ** КУВАРИМА!
1169/32